உ

கணபதிதுணை.

சைவபுராணங்களுள் ஒன்ருகிய

வராகபுராணத்திலுள்ள

பகவற்கீதாமான்மியம்.

ஸௌநக உவாச.

...யாமெ ஶ்ரவணோ ஹா த்ம்யம் யதாவக்ஸூததெவத: ।
...ராணஜ்ஞ நிநாவெ ராக்தம் வ்யாஸெநஜ்ஞ நிநொதிதம் ॥

(இதன் பொருள்.) சௌநகரென்னும் ஒருமுனிவர் சூதமஹா...யைப்பார்த்து உமக்குப் பெரிதான தபோபல முதலியவற்றை...ய ஆதியான ஸ்ரீவியாசராற் சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற ஸ்ரீ பக...கீதையினது மான்மியத்தைக் கேட்டபடியே எனக்குச் சொல்ல...ண்டுமென்று வினவினர். எ-று. (க)

ஸூத உவாச.

...ஷ்டம்மெவஹவதாயத் நஹக்மொவஹ்ம்வெஷராதநம் ।
...கஹநஶக்யமெதவக்தும் கீதாமாஹாத்ம்யமுத்தமம் ॥

(இ-ள்.) சூதமுனி சொல்லுகிருர். வாரீர் ரிஷியே! நீர் யாதொரு...தையின் மான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டீரோ அது...கமான பெருமையுள்ளதாயும், இரகசியமாயும், புராதநமாயும், உத்...மாயுமுள்ளது; கீதையின் மான்மியத்தை வர்ணிக்க எவன் வல்லவ...ன் ஒருவனுமாகான். எ-று. (உ)

...ஷ்ணோஜாநாதிவெவஸம்யக் குவிக்ஷணெயவவ ।
...வெஸொவாவ்யாஸவஷ்தெராவா யாஜ்ஞவல்க்யாயமெயிவ: ॥

(இ-ள்.) அந்த மான்மியத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே நன்ரு...ந்தவராவார்; ஒருகால் அருச்சுநனும் அறிவான்; வியாசபகவானும்,...ரும், யாக்கியவல்கியரும், ஜநகமஹாராஜனும் அறிவார்கள். எ-று.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤

(இ-ள்.) மற்றும்பேர்களோ காதால் கேள்விப்பட்டு வர்ண கொண்டும் இருக்கின்றார்கள். ஆதலால் ஸ்ரீ வியாசருடைய மு தத்தால் நான் கேட்டிருக்கிறதைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறே கேளும். எ-று.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮

(இ-ள்.) சகல உபநிஷதங்களும் பசுக்களாம், ஸ்ரீ கிருஷ் வானனவர் கறக்கிறவராம், அருச்சுனன் கன்றாம், பிரமஜ்ஞ் யுள்ளபுத்திமானே அநுபவிக்கிறவனும், பாலானது பெரு தேவாமுதத்திற்கு ஒப்பாகிய கீதையாம். எ-று.

𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌦
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் அருச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனாயிருந் ண்டு யாவர் சகல லோகங்களுக்கும் உபகாரமாக அமுதத்திற் கிய கீதையை உபதேசித்தாரோ, அந்தக் கிருஷ்ணனென்னுந் தி முடைய உமக்கு நமஸ்காரம். எ-று.

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥

(இ-ள்.) யாவனொருவன் கோரமான ஜநநமரணரூபமாகி சார சமக்கிரத்தைக் கடத்தற்கு இச்சிப்பானோ அவன் கீதை தோணியின்மேலேறி அநாயாசமாக அதன்கரையையடையாநி எ-று.

𑌗𑍀𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌤
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்.) யாவனொருவன் எப்பொழுதும் கீதாசம்பந்தியான த்தை அப்பியாசயோகத்தால் கேளாமல் மோக்ஷமடைய வி கிறானோ அந்தமூடன் பாலரைப்போல நகைத்தலுக் கேதுவாம் எ-று.

𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌂 ।
𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌏𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

(இ-ள்.) யாவரொருவர் கீதாசாஸ்திரத்தை இராப்பகலாகச் சிரவணபடநஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மநுஷியரல்லர். தேவர்களே; இதிற் சந்தேகமே இல்லை. எ-று. (௯)

𑌗𑍀𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீ பகவான் அருச்சுநனைக் கீதையின் ஞாநத்தால் சொரூபஞாநமுள்ளவனாகச் செய்து கீதையினது ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தில் பதினெண்பதமான யாதொரு விஷ்ணுவுண்டோ அவரது ஸ்தாநமான பரமபதத்தைத் தாபித்தனர். எ-று. (௧௦)

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுநா! மோக்ஷ ஸ்தானமானது சகுணமும், நிர்க்குணமுமாகும்; நான் சொல்லியபடி இந்தப் பதினெட்டுக் கிரமங்களால் பரப்பிரமத்தை அடைகிறானென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தனர். எ-று. (௧௧)

𑌮𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

(இ - ள்.) புருஷர்களுக்குத் திநந்தோறும் ஜலஸ்நானமானது தேகத்தின் அழுக்கைப்போக்கக் காரணமாயிருக்கிறது. அதுபோல ஒருகால் கீதாசாஸ்திரமாகிற ஜலஸ்நாநமானது ஜநநமரணரூபமான சம்சாரமலத்தை நாசம் செய்கிறதாயிருக்கிறது. எ-று. (௧௨)

𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌠𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 ॥
𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑌕𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌧𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥

(இ-ள்.) கீதா சாஸ்திரத்தைப் படித்தலும், படிப்பித்தலும் அறியாதவனும், பிறரிடத்தினின்றும் அதின் ஞாநத்தைக் கேளாதவனும்,

அதில் விசுவாசமில்லாதவனுமான புருஷாதமனே, இந்த மநுஷிய லோகத்தில் பிறந்த ஊர்ப்பன்றியாம். எவன் கீதையை அறியவில்லையோ அவனைப்பார்க்கிலும் வேறான அதமனே இல்லை. எ-று. (௧௩-௧௪)

யஸ்ய தஸ்யாநாஷ்டம் தேஹம் ப்ராப்ய ஜ்ஞாநம் யஸ்ய க்ஷீணதாம்।
கீதார்த்தம் நவிஜாநாதி நாதஸ்மாதபரோ ஜநः॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையின் அர்த்தத்தை அறியவில்லையோ அவனுடைய மாநுடதேகத்தை நிந்திக்கவேண்டும். அவனுடைய ஞானத்தை யும், நற்குலத்தன்மையையும் நிந்திக்கவேண்டும். அவனைப்பார்க்கிலும் வேறான அதமனே இல்லை. எ-று. (௧௫)

யஸ்ய ஸாரூப்யம் ஸௌபாக்யம் ஸ்ரீயம் விபவம் ஸ்வக்ருஹாச்ரமம்।
கீதாசாஸ்த்ரம் நஜாநாதி நாதஸ்மாதபரோ ஜநः॥

(இ-ள்.) கீதாசாஸ்திரம் அறியாதவனுடைய நல்ல அழகையும், நடத்தையையும், வீடு, ஆச்சிரமம், மஹத்துவம் ஆகிய இவைகளையும் நிந்திக்கவேண்டும். எ-று. (௧௬)

யஸ்ய ப்ராமாண்யம் ப்ரதிஷ்டாச பூஜாமாநம் மஹாத்மதாம்।
கீதாசாஸ்த்ரே ரதிர்நாஸ்தி தத்ஸர்வம் நிஷ்பலம் ஜகு:॥

(இ-ள்.) எவனுக்குக் கீதையில் பிரீதியில்லையோ அவனுடைய புத்திசாமர்த்தியமும், யஜசும், பூஜையும், மஹாத்மாவாயிருத்தலும், மாநமும் ஆகிய சகலமும் பிரயோஜனமற்றவையென்று சொல்லுவர் பெரியோர்கள். எ-று. (௧௭)

யஸ்ய தஸ்ய ஜ்ஞாநமாசாரம் வ்ரதம் சேஷ்டா தபோயச:।
கீதார்த்தபடநம் நாஸ்தி நாதஸ்மாதபரோ ஜந:॥

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தைப் படியாதவனுடைய ஞாநம், ஆசாரம், விரதம், சேஷ்டை, தபசு, யஜசு இவை பிரயோஜன மல்லாதவை; அந்தப் புருஷனுக்கு வேறான அதமனே இல்லை. எ-று.(

கீதாகீதம் நயஜ்ஜ்ஞாநம் தத்வித்யாதாஸுரம் ஸ்ம்ருதம்।
தந்மோகம் தர்மரஹிதம் வேதவேதாந்தகர்ஹிதம்॥

(இ-ள்.) கீதையினால் சொல்லப்படாத யாதொரு ஆருகதமுத லான மோஹசாஸ்திர ஞாநமுண்டோ அதை ஆசுரமென்று பெய(

டையதாக அறியும் தருமமில்லாததாயும், வேதவேதாந்தங்களால் நி[ந்]திக்கப்பட்டதாயுமுள்ள காவியமுதலானவைகளால் உண்டாகும் ஞா[ந]ம் கொஞ்சங்கூடப் பயன்படாது. எ-று. (௧௯)

யோகீசம் ஸர்வத: கீதா ஸர்வஜ்ஞாநப்ரயோஜிகா।
ஸர்வசாஸ்த்ரமயீ கீதா தஸ்மாத்கீதா விசிஷ்யதே॥

(இ-ள்.) கீதையானது தருமஸ்வரூபமானதாலும், உலகத்திலிருக்கிற ஞானமனைத்தையும் பிரயோஜனத்தோடு கூடும்படி செய்கிறதாலும், சகல சாஸ்திர உருவமானதாலும், மிகவும் ஸ்துதி செய்யப்படுகின்றது. எ-று. (௨௦)

யோதீதே ஸததம் கீதாம் திவாராத்ரௌ யதார்த்தத:।
ஸ்வபந்கச்சந்வதம்ஸ்திஷ்டந் சாச்வதம் மோக்ஷமாப்நுயாத்॥

(இ-ள்.) இராப்பகலாக எப்பொழுதும் அர்த்தத்துடன் படித்துக்கொண்டவனும், நடக்கிறவனும், பேசுகிறவனும், நிற்கிறவனு[மா]யிருந்துகொண்டு கீதையையே அத்தியயநம் செய்கிற புண்ணியசாலி அழிவில்லாத மோக்ஷத்தை யடைவன். எ-று. (௨௧)

ஸாளக்ராமஸந்நிதௌ தேவாகாரே சிவாலயே।
தீர்த்தே நத்யாம் படேத்கீதாம் வைகுண்டம் யாதி நிச்சிதம்॥

(இ - ள்.) சாளக்கிராமத்தின் முன்னேயிருந்தும் தேவாலயம், சிவாலயம், புண்ணியதீர்த்தம், நதி இப்படிப்பட்ட தானங்களிலிருந்தும் கீதையைப் பாராயணம் செய்பவன் வைகுண்டலோகத்தை அடைகிறான் இது நிச்சயம். எ-று. (௨௨)

தேவகீநந்தந: க்ருஷ்ணோ கீதாபாடேந துஷ்யதி।
யதாநவேதைர்தாநேந யஜ்ஞதீர்த்தவ்ரதாதிபி:॥

(இ - ள்.) ஸ்ரீ தேவகியென்கிற பாக்கியவதியின் புத்திரரான கிருஷ்ணபகவான் கீதாபாடத்தினால் எப்படிச் சந்தோஷமடைகிறாரோ அப்படி நான்குவேதம், கோதாநமுதலிய தாநம், யாகம், கங்கைமுதலிய தீர்த்தஸ்நாநம், கிருச்சிரமுதலான விரதம் இவைமுதலானவைகளாற் சந்தோஷப்படமாட்டார். எ-று. (௨௩)

கீதாதீதாச யேநாபி பக்திபாவேந சேதஸா।
தேந வேதாச்ச சாஸ்த்ராணி புராணாநிச ஸர்வச:॥

(இ-ள்.) எவனாலே பக்தியுள்ள மனதுடன் கீதை பாராயணம் செய்யப்பட்டதோ அவனால் வேதம், சாஸ்திரம் புராணம் இவைகள் அத்தியயநம் செய்யப்பட்டதற்குச் சமானங்களாம். எ-று. (உ௪)

யோகிஸ்தாநே ஸித்தபீடே ஶிலாக்ரே ஸத்ஸபாஸு ச।
யஜ்ஞே ச விஷ்ணுபக்தாக்ரே படந்ஸ்ரீ தி பராங்கதிம்॥

(இ-ள்.) யோகிகளின் வாசஸ்தாநத்திலும், விந்தியேஸ்வரிமுதலான சித்தபீடங்களிலும், யோக்கியர்களின்முன்பாகவும், பெரியோர்களுடைய சபைகளிலும், யாகத்திலும், விஷ்ணுபக்தன் முன்பாகவும் கீதையைப் படிக்கிறவன் பரகதியடையாநிற்பன். எ-று. (உரு)

கீதாபாடம் ச ஶ்ரவணம் ய꞉ கரோதி தினே தினே।
க்ரதவோ வாஜிமேதாத்யா꞉ க்ருதாஸ்தேந ஸதக்ஷிணா꞉॥

(இ-ள்.) எவன் திநந்தோறும் கீதையினுடைய பாடம், சிரவணம் இவைகளைச் செய்கிருனோ அவனால் அசுவமேதமுதலான யாகங்கள் தக்ஷிணைசகிதமாகச் செய்யப்பட்டனவாம். எ-று. (உசு)

ய꞉ ஶ்ருணோதி ச கீதார்த்தம் கீர்த்தயேத்ஸ்வயம் பூமாந்।
ஶ்ராவயேச்ச பரார்த்தம் வை ஸ ப்ரயாதி பரம் பதம்॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைக் கேட்கிருனோ, அல்லது சொல்லுகிருனோ, பிறர்க்குக்கேட்கும்படி செய்விக்கிருனோ அவன் அடையவேண்டியவை எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததான பரமபதவியை அடையாநிற்பன். எ-று. (உஎ)

கீதாயா꞉ புஸ்தகம் ஶுத்தம் யோऽர்ப்பயதி ஸாதரம்।
விதிநா பக்திபாவேந தஸ்ய புண்யபலம் ஶ்ருணு॥

(இ-ள்.) எவன் கீதாபுஸ்தகத்தை ஆதரவோடும், பக்தியோடும், விதியோடும் நித்தியம் பூஜைசெய்கிருனோ அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். எ-று. (உஅ)

ஸகலாம் பூமிமாதாய தாதவ்யம் யஜ்ஞே ஸஹ் கிம்।
வ்ரதாநி ஸர்வதீர்த்தாநி தாநாநி ஸர்வஸம்பதி॥

(இ-ள்.) அவனால் வேள்வியில் தாந்யபூரணமான சகலபூமியும், விரதங்களும், தீர்த்தங்களும், இன்னும் அநேகமான தாநமுஞ் செய்யப்பட்டனவாம். எ-று. (உக)

ஸர்வதேவ, தவிஶாவாஜ்யா꞉ ஸூத்ர நாவ, விஶந்தி வை।
சதிவா ரோகஸம்பந்த꞉ ஸர்வணாவிக்ர தந்துயக꞉॥

(இ ள்.) அவனிடத்தில் பூதம், பிரேதம், பிசாசு முதலானவைகளும் சத்துருவால் செய்யப்பட்ட ஏவல்முதலான துஷ்டமந்திரப் பி[…] யோகத்தாலேற்பட்ட துக்கமும் பிரவேசிக்கமாட்டாவாம். எ-று. ( )

நோபஸர்பந்தி தத்ரைவ யத்ர கீதார்ச்சநம் க்ருஹே।
தாபத்ரயோத்பவா பீடா நைவ வ்யாதிபயம் ததா॥

(இ-ள்.) எந்தக்கிரகத்தில் கீதையின் பூஜை நடக்கிறதோ அந்த வீட்டில் அத்தியான்மீகமுதலான முத்தாபங்களா லுண்டான பீடையும், ரோகபயமும் பிரவேசியாவாம். எ-று. (௩க)

ந ஶாபோ நைவ பாபஞ்ச துர்கதிர்நச கிஞ்சந।
தேஹே ஹ்ருபயஷ் ஷடேதே வை நபாதந்தே கதாசந॥

(இ-ள்.) அவனை சாபம், பாவம், கெட்டநரகம், காமாதி அரிஷட்வர்க்கம் அல்லது, ஞானேந்திரியம்-ரு, மனம்-க ஆக ஆறுபகைகளும் கெடுதிசெய்யா. எ-று. (௩உ)

ஹரவ்கஸ்ஸ்வரமேஶாநே ஸக்தீர்வ்யபிசாரிணீ।
ஜாயதே ஸததம் தத்ர யத்ர கீதாபிநந்தநம்॥

(இ-ள்.) கீதையைச் சிலாகிக்குமிடத்தில், ஸ்ரீ பகவானாகிய ப[…]மேசுவரனிடத்தில் வியபிசாரமில்லாத பக்தியுண்டாகும். எ-று. (௩௩)

ஸ்நாதோ வா ஸஞ்ஜாத ச நாபி கீதாப்யாஸரதோ꞉।
ஸ கஸ்தஸ்ய முக்தோ கேப ஸஸ்ரணா நாபபத்யதே॥

(இ-ள்.) கீதையினது அப்பியாசத்திலேயே எப்பொழுதும் பிரிய[…]முள்ளவன் பிராரத்தத்தை அநுபவித்தாலும் அவன் முக்தனும், சுகிய[…]மாம்: உலகத்தில் கன்மத்தால் பந்திக்கப்படான். எ-று. (௩௪)

மஹாபாபாதிபாபாநி கீதாத்யாயீ கரோதி சேத்।
ந கிஞ்சித்ஸ்ப்ருஶ்யதே தஸ்ய நலிநீதளமம்பஸா॥

(இ - ள்.) கீதாபாராயணம் செய்பவன் பிரமஹத்திமுதலான கொடியபாவங்களைச் செய்வனாயினும் அந்தப் பாவங்களினால் தாமரை யிலையைச் சலமானது பற்றாததுபோலக் கொஞ்சமாகிலும் பரிசிக்கப்படான். எ-று. (௩ரு)

ஸ்நாதோ வா யதி வாஸ்நாத: ஶுசிர்வா யதி வாஶுசி: |
விபூதிம் விஶ்வரூபம் ச ஸம்ஸ்மரந் ஸர்வதா ஶுசி: ||

(இ-ள்.) ஸ்நாநம் செய்தவனுனாலும், செய்யாதவனுனாலும், சுத்தனுயிருந்தாலும், அசுத்தனுயிருந்தாலும் விபூதியோக அத்தியாயத்தையும், விசுவரூபதரிசந அத்தியாயத்தையும் நினைக்கிறவன் எப்பொழுதுஞ் சுத்தனுவன். எ-று. (௩௬)

அநாசாரோத்பவம் பாபம் அவாச்யாதிக்ருதம் ச யத் |
அபக்ஷ்யபக்ஷஜம் தோஷம் அஸ்ப்ருஶ்யஸ்பர்ஶஜம் ததா ||
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநக்ருதம் நித்யம் இந்த்ரியைர்ஜநிதம் ச யத் |
தத்ஸர்வம் நாஶமாயாதி கீதாபாடேந தத்க்ஷணாத் ||

(இ-ள்.) ஆசாரமின்மையினுலும், சொல்லத்தகாதவைகளைச் சொன்னதனுலும், புசிக்க யோக்கியமாகாதவைகளைப் புசித்ததனுலும், தொடத்தகாததைத் தொட்டதனுலும், அறிந்தும் அறியாமலும் செய்யப்பட்டவைகளாலும், நேத்திரமுதலான இந்திரியங்களாலும் உண்டாகிய சகல தோஷமும் கீதையைப்படித்த கணப்பொழுதிலேயே அதிசீக்கிரத்தில் நாசமடையாநிற்கும். எ-று. (௩௭-௩௮)

ஸர்வத்ர ப்ரதிபோக்தா ச ப்ரதிக்ராஹீ ச ஸர்வஶ: |
கீதாபாடம் ப்ரகுர்வாணோ ந லிப்யேத கதாசந ||

(இ-ள்.) கீதையைப் பாடம் கேட்கிறவன் எந்தவிடத்தில் போஜநஞ்செய்தாலும், எந்தவிடத்தில் பிரதிக்கிரகம் வாங்கினுலும் அந்தந்தத்தோஷங்களால் வியாபிக்கப்படமாட்டான். எ-று. (௩௯)

ரத்நபூர்ணாம் மஹீம் ஸர்வாம் ப்ரதிக்ருஹ்யாவிதாநத: |
கீதாபாடேந சைகேந ஶுத்த: ஸ்படிகவத் ஸதா ||

(இ-ள்.) அதிகமான சாஸ்திரவிதிப்படி இரத்திநங்களால் பூரணமான சமஸ்தபூமியையும் தாநம் வாங்கினுலும் ஒருதரம் கீதாபாடத்தால் ஸ்படிகம்போல எப்போதும் சுத்தனுயிருப்பன். எ-று. (௪௦)

யஸ்யாந்த:கரணம் நித்யம் கீதாயாம் ரமதே ஸதா |
ஸாக்நிக: ஸதாஜாபீ க்ரியாவாந் ஸ ச பண்டித: ||

(இ-ள்.) எவனுடைய மனது கீதையிலேயே எப்போதும் ஆநந்தமுடையதாயிருக்கிறதோ அவன் அக்கினிஹோத்திரமுள்ளவன், எப்போதும் செபமுள்ளவன், நல்லகிரியையுடையவன், அவனே பண்டிதனும். எ-று. (௪௧)

தர்ஶநீய: ஸ தநவாந் ஸ யோகீ ஜ்ஞாநவாநபி |
ஸ ஏவ யாஜ்ஞிகோ த்யாநீ ஸர்வவேதார்த்ததர்ஶக: ||

(இ-ள்.) அவனே லோகங்களால் தரிசிக்கத்தகுந்தவன், அவனே தநவான், அவனே யோகி, அவனே ஞாநி, அவனே யாகஞ்செய்தவன், அவனே தியாநமுடையவன், அவனே சகல வேதார்த்தமு மறிந்தவன். எ-று. (௪௨)

கீதாயா: புஸ்தகம் யத்ர நித்யம் பாடே ப்ரவர்த்ததே |
தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தாநி ப்ரயாகாதீநி பூதலே ||

(இ-ள்.) எவ்விடத்தில் கீதாபுஸ்தகம் நித்தியம் பாடத்தில் பிரவர்த்திக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பூமியிலிருக்கிற பிரயாகைமுதலான சகலமான தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. எ-று. (௪௩)

நிவஸந்தி ஸதா கேஹே தேஹே தேஶே ஸதைவ ஹி |
ஸர்வே தேவாஶ்ச ருஷயோ யோகிந: பந்நகாஶ்ச யே ||
கோபாலோ பாலக்ருஷ்ணோऽபி நாரதத்ருவபார்ஷதை: |
ஸஹாயோ ஜாயதே ஶீக்ரம் யத்ர கீதா ப்ரவர்த்ததே ||

(இ-ள்.) எந்தவிடத்தில் கீதாபாடம் நடக்கிறதோ அந்தவீட்டிலும், அவனுடைய தேகத்திலும் சகலதேவதைகளும், இரிஷிகளும், யோகிகளும், சர்ப்பராஜாக்களும் எப்பொழுதும் வாசஞ்செய்கிருர்கள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நாரதர், துருவர், மற்றும் தமது கூட்டத்தாருடனே அந்தக் கீதாபாடஞ்செய்கிற புருஷனுக்குச் சீக்கிரஞ் சகாயமாகிருர். எ-று. (௪௪-௪௫)

யத்ர கீதாவிசாரஶ்ச படநம் பாடநம் ததா |
தத்ராஹம் நிஶ்சிதம் பார்த்த நிவஸாமி ஸதைவ ஹி ||

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருச்சுநனைப்பார்த்து வாராய் பார்த்தா! எவ்விடத்தில் கீதையினுடைய விசாரமும், படித்தலும், படிப்பித்தலும் நடக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் எப்போதும் நான் வாசஞ்செய்கிறேன்; இது நிச்சயமென்று சொன்னுர். எ-று. (௪௬)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுன! கீதையே எனக்கு இருதயம், என
க்கு உத்தமமான பலமும் கீதையே, சிலாக்கியமான வென்னுடைய
ஞானமுங்கீதையே, அழிவற்ற வெனது ஞானமுங்கீதையே. எ-று. ()

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) கீதையே எனக்கு உத்தமமான இடம், அதுவே உத்தம
மானவீடு, நான் கீதையின் ஞானத்தையடைந்து இம்மூன்று லோகங்
களையும் பரிபாலனஞ்செய்கிறேன். எ-று. (௪அ)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) கீதையே எனது உத்தமமான வித்தை, கீதையே பிரம
ரூபம்: இதில் சந்தேகமில்லை; பிரமரூபியான வாக்கும் கீதையே: நாச
மில்லாததும், நித்தியமானதும், வாக்குக்கெட்டாத பதமுடையதும்
கீதையே. எ-று. (௪௯)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) வாராய் பாண்டவனே! கீதையினுடைய இரகசியமான
நாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள்; அவைகளைச் சொன்னால் சகல
பாவங்களும் உடனே நசித்துப்போம். எ-று. (௫௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[கீதைநாமம்-௧அ.]

(இ-ள்.) "கீதா-௧, கங்கா-௨, காயத்திரீ-௩, ஸீதா-௪, சத்தியா-௫, சரஸ்வதீ-௬, பிரமவித்தியா-௭, பிரமவல்லீ-அ, திரிசந்தியா-௯, முக்த கேஹிநீ-௰, அர்த்தமாத்திரா-௧௧, சிதாநந்தா-௧௨, பவக்நீ-௧௩, பவநாசிநீ - ௧௪, வேதத்திரயீ - ௧௫, பரா-௧௬, அநந்தா-௧௭, தத்வார்த்தஞானமஞ்சரீ-௧அ" என்னும் இவைகளை அசைவற்ற மனமுள்ள மநுஷியன் செபஞ்செய்தால் சீக்கிரம் ஞானசித்தியை யடைவன், முடிவில் மோட்சமுமடையாநிற்பன். எ-று. (௫௧-௫௨-௫௩)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) முழுவதும் படிக்கமுடியாதவன் பாதியாவது படிக்க வேண்டும்; அப்பொழுது ஒரு கோதானஞ்செய்த புண்ணியத்தை அடைகிறான்; இதில் சமுசயமில்லை. எ-று. (௫௪)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) மூன்றிலொருபங்கு படித்தால் சோமயாகஞ்செய்த பலத்தையடைவன். ஆறில் ஒருபங்கு படித்தால் கங்காஸ்நாநபலத்தையடைவன். எ-று. (௫௫)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) நித்தியமும் இரண்டத்தியாயம் நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்கிறவன் இந்திரலோகத்தையடைந்து ஒருகற்பகாலம் வசிப்பன்; இதுநிச்சயம். எ-று. (௫௬)

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) பக்தியுடனே ஓரத்தியாயம் நித்தியம் படித்தவன் உருத்திரலோகத்தை அடைந்து சிவகணமாகி நெடுநாள் வசிப்பன். எ-று. ()

[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) ஓரத்தியாயத்தின் பாதியையாவது நாலில் ஓர்பாகத்தையாவது நித்தியம் படிக்கிறவன் சூரியலோகத்தில் நூறுமநுவந்தர கற்பம் வசிப்பன். எ-று. (௫௮)

கீதாயா: ஶ்லோகதஶகம் ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம்|
த்ரீந்த்வேகம் ததர்த்தம் வா ஶ்லோகாநாம் ய: படேந்நர:|
சந்த்ரலோகமவாப்நோதி வர்ஷாணாமயுதம் த்ருவம்||

(இ-ள்.) கீதையினது பத்துசுலோகத்தையாவது, அல்லது, ௭-௫-௪-௩-௨-௧-½-இவைகளையாவது படிப்பவன் பத்துக்கோடி வருஷம் சந்திரலோகத்திலே வாசஞ்செய்வான். எ-று. (௫௯)

கீதார்த்தமேகபாதம் ச ஶ்லோகமத்யாயமேவ ச|
ஸ்மரம்ஸ்த்யக்த்வா ஜநோ தேஹம் ப்ரயாதி பரமம் பதம்||

(இ-ள்.) ஒருகாலத்திலாவது கீதையின் அர்த்தத்துடன் ஒரு சுலோகத்தையாவது, ஓரத்தியாயத்தையாவது நினைத்துக்கொண்டே தேகத்தைவிட்டவன் பரமபதமாகிய மோக்ஷமடைவன். எ-று. (௬0)

கீதார்த்தமபி பாடம் வா ஶ்ருணுயாதந்தகாலத:|
மஹாபாதகயுக்தோऽபி முக்திபாகீ பவேஜ்ஜந:||

(இ-ள்.) மரணகாலத்தில் கீதையினது அர்த்தத்தையாவது, பாராயணசத்தத்தையாவது கேட்கிற மகாபாவியும் மோக்ஷமடைவன். எ-று. (௬௧)

கீதாபுஸ்தகஸம்யுக்த: ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா ப்ரயாதி ய:|
ஸ வைகுண்டமவாப்நோதி விஷ்ணுநா ஸஹ மோததே||

(இ-ள்.) கீதாபுஸ்தகத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபடியே மரணமடையும் புருஷன் வைகுண்டத்தையடைந்து விஷ்ணுவோடு கூடவிருந்து சந்தோஷமடையாநிற்பன். எ-று. (௬௨)

கீதாத்யாயஸமாயுக்தோ ம்ருதோ மாநுஷதாம் வ்ரஜேத்|
கீதாப்யாஸம் புந: க்ருத்வா லபதே முக்திமுத்தமாம்||

(இ-ள்.) கீதையினுடைய ஓத்தியாயத்துடன் மாணமடைந்தவன் மறுபடி மநுஷியனாகப்பிறந்து கீதையின் அப்பியாசத்தால் மறுபடி மீளுதலில்லாத முத்தியை அடையாநிற்பவன். எ-று. (௬௩)

கீதேத்யுச்சாரஸம்யுக்தோ ம்ரியமாணோ கதிம் லபேத்||

(இ-ள்.) கீதையினுடைய உச்சாரணத்துடன் தேகவியோக மடைந்தவன் நல்லகதியையே அடையாநிற்பன். எ-று. (௬௪)

யத்யத்கர்ம ச ஸர்வத்ர கீதாபாடப்ரகீர்த்திதம்|
தத்தத்கர்ம ச நிர்தோஷம் க்ருத்வா பூர்ணமவாப்நுயாத்||

(இ-ள்.) உலகத்தில் எந்த எந்தக் கர்மங்களை எவன் எவன் செய்தாலும் அப்போது கீதாபாராயணம் நடந்தால் அந்த அந்தக் கன்மங்களுடைய பூரணபலத்தைக் குற்றமின்றிச் செய்தவன்போல் அடையாநிற்பன். எ-று. (௬௫)

பித்ரூநுத்திஶ்ய ய: ஶ்ராத்தே கீதாபாடம் கரோதி ஹி|
ஸந்துஷ்டா: பிதரஸ்தஸ்ய நிரயாத்யாந்தி ஸத்கதிம்||

(இ-ள்.) சிராத்தத்தில் பிதிர்க்களை உத்தேசித்துக் கீதைபாராயணம் பண்ணுகிறவனுடைய பிதிர்க்கள் நரகத்திலிருந்தாலும் விடுபட்டு நற்கதி அடைவார்கள். எ-று. (௬௬)

கீதாபாடேந ஸந்துஷ்டா: பிதர: ஶ்ராத்ததர்ப்பிதா:|
பித்ருலோகம் ப்ரயாந்த்யேவ புத்ராஶீர்வாததத்பரா:||

(இ-ள்.) சிராத்தத்தில் கீதைபடித்ததால் திருப்தியடைந்த பிதிர்க்கள் புத்திரனை வாழ்த்திக்கொண்டு பிதிர்லோகத்தை அடைகிறார்கள். எ-று. (௬௭)

லிகித்வா தாரயேத்கண்டே பாஹுதண்டே ச மஸ்தகே|
நஶ்யந்த்யுபத்ரவா: ஸர்வே விக்நரூபாஶ்ச தாருணா:||

(இ-ள்.) கீதையை எழுதிக் கண்டத்திலும், கையிலும், சிரசிலும் தரிக்கிற புருஷனுடைய கெடுதிரூபமான கோர உபத்திரவங்களும் நசிக்கும். எ-று. (௬௮)

கீதாபுஸ்தகதாநம் ச தேநுபுச்சஸமந்விதம்|
க்ருத்வா தத்திவஸே ஸம்யக் க்ருதார்த்தோ ஜாயதே ஜந:||

(இ-ள்.) பசுவின் வாலுடன் கீதாபுத்தகத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு நல்ல பிராமணனிடத்தில் கோதானம் செய்கிறவன் கிருதார்த்தனாகிறான். எ-று. (௬௯)

வ஼ஸகம் ஹெஸாய ஶ்ரீதாயாஃ ஜநவஸ:।
கவாவி஬்ராயவிஷெ ஜாயதெ நவ நஹ புவெ॥

(இ-ள்.) சுத்தமான மநத்துடனிருக்கின்ற மநுஷியன் தங்கத்துடன் கீதாபுத்தகத்தை வித்துவானுயிருக்கிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்தால் அவன் மறுபடி பிறவான். எ-று. (௭௦)

ஶதவஸகஷாநஞ் ஶ்ரீதாயாஃ஬்ரகரொதியஃ।
ஸயாதி஬்ஹ ஸநம் வநராவ்ருத்திவஜிதம்॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய நூறுபுத்தகத்தைத் தாநஞ்செய்தவன் மறுபடி மீளுதலில்லாத பிரமலோகத்தை அடையாநிற்பன். எ-று. (௭௧)

ஶ்ரீதாஷாநவ்ரஹாவெந ஸ஬்தகல்வாவயீஸஃ।
விஷ்ணுலொகவாவ்யாதி விஷ்ணுநாஸஹ மொஜதெ॥

(இ-ள்.) கீதையின் தாநப்பிரபாவத்தால் ஏழுகற்ப பரியந்தம் விஷ்ணுலோகத்தையடைந்து விஷ்ணுவோடுகூடச் சுகித்திருப்பான். எ-று. (௭௨)

ஸம்யக் ஶ்ருத்வாவ ஶ்ரீதாஷம் வஸகம்யஃ஬்ரஷாவயெத்।
தஸ்மெ ஶ்ரீதொஷஹமவாநு ஷாஸிநவெஸிதம்॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நன்றாய்க்கேட்டுப் புத்தகத்தை எவன் தாநஞ்செய்கிறானோ, அவனுக்குப் பிரியதனான, நான் அவன் மநத்தால் நினைத்ததைக் கொடுக்கிறேனென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொன்னார். எ-று. (௭௩)

தெஹம் மாநஷமாஶ்ரித்ய வாதுவண்ணெஷு ஹாரத।
நஶ்ருணொதிவடேத்யெவ ஶ்ரீதாம்ருதரஸவிணீம்॥

ஹஸ்தாக்ருத்வாம்ருதம் ஬்ராவும் கஷாத்க்ஷெவம் ஸ஬்ரந்தெ।
பீத்வாஶ்ரீதாம்ருதம் லொகெ லப்வா மொக்ஷம் ஸுவீஹவெத்॥

(இ-ள்.) மாநுஷியதேகத்தையடைந்த பிராமணாதி நான்கு வருணத்திலும் பிறந்தவன் அமிர்தரூபியான கீதையைச் சிரவணம் பண்ணுமல் செய்யாவிட்டால் கையிலிருக்கிற அமிர்தத்தைவிட்டுப் பிரயாசத்தால் விஷத்தைப் புசிக்கிறவனுக்குச் சமானமாவன்; உலகத்தில் கீதையாகிற அமிர்தத்தைப் பாநஞ்செய்தவன் மோக்ஷமடைந்து சுகியாவன். எ-று. (௭௪-௭௫)

நரெஸம்ஸாரஷுஃவாத்தெஃ ஶ்ரீதாஜ்ஞாநஞ்யெஃ ஶ்ருதம்।
ஸம்ப்ராப்தமம்ருதம் தெஸ்ஷு ஶதாஸ்தெஸஷநம் ஹரெஃ॥

(இ-ள்.) ஜநநமரணரூபமான கோரசம்சார துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கீதாஞாநத்தைக் கேட்டவர்கள் அமிர்தமாகி விஷ்ணுலோகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (௭௬)

ஶ்ரீதாமாஶ்ரித்யவஹவொ ஹூஹுஜொஜநகாஜயஃ।
நிஷ்தகல்மஷாலொகெ ஶதாஸ்தெபரமம்பதம்॥

(இ-ள்.) ஜநகன்முதலிய வெகுராஜாக்கள் கீதையை அவலம்பித்துக்கொண்டு உலகத்தில் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவமுள்ளவர்களாகப் பரமபதத்தை அடைந்தார்கள். எ-று. (௭௭)

ஶ்ரீதாஸுநவிஶெஷொஸ்தி ஜநெஷஉச்வாவசெஷு வ।
ஜ்ஞாநெஷ்வெவஸமஷ்ரெஷ்ட ஸமாப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீ॥

(இ-ள்.) கீதாவிஷயத்தில் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்று விசேஷமில்லை; ஞாநமானது எங்கும் பூரணமா யிருக்கிறதால் பிரமரூபியான கீதையும் எங்குஞ் சமமாயிருக்கும். எ-று. (௭௮)

யொஹ்யஸூயதி ஶ்ரீதாஞ் நிந்தாம்வா஬்ரகரொதிவ।
஬்ராப்நொதிநரகம்கொரம் யாவதாஹூதஸம்ப்லவம்॥

(இ-ள்.) கீதையில் அசூயை யுள்ளவன், நிந்தை செய்கிறவன், இவர்கள் பிரளயகாலம்வரையில் கோரமான நரகத்திருப்பார்கள். எ-று.

அஹங்காரெண மூடாத்மா ஶ்ரீதாஷம் நெவமந்யதெ।
கும்பீபாகெஷுபச்யேத யாவத்கல்பக்ஷயொஹவெத்॥

(இ-ள்.) அகங்காரத்தால் கீதார்த்தத்தை வெகுமதியாத மூடன் கும்பிபாகமென்கிற நரகத்தில் கற்பகாலம்வரையில் போடப்பட்டுப் பாகம் பண்ணப்படுவன். எ-று. (௮௦)

ஶ்ரீதாஷம் வாச்யமாநம்யொ நஶ்ருணொதிஸமீபதஃ।
ஸஶூகரஹவாம் யொநிமநெகாம் ஸொயிமஶ்நுதி॥

(இ-ள்.) சமீபத்தில் சொல்லப்படுகிற கீதையின் அர்த்தத்தை ஆதரவுடன் கேளாதவன் நாய், பன்றிமுதலிய அநேக யோநிகளில் பிறப்பன். எ-று. (அக)

வளயடுஂகூ்ருகூவாவநீதாயாঃ வாஷுகூஂயஷூஊநயெகு।
நதஸ்யஸ்யாகுஷமூஂகிஞிசு வ ஂஞுவ்யாயாஷவெகு॥

(இ-ள்.) கீதையாகிய புத்தகத்தைத் திருடிப் படித்தவனுக்குப் பலமுமில்லை; பாராயணமும் வியர்த்தமாகும். எ-று. (அஉ)

யஸ்ரூகூவாவெநெவநீதாஸூடுஂ ஸொஷதெவாரா௱ஷரகு।
வெநெவாவெொதிஷமூஂவொகெ வுஊஷாவுவ்யாஸ்ரூ ஊঃ॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தத்தைக் கேளாமல் வெறும் பாராயணஞ்செய்து சந்தோஷிக்கிறவன் பலமடையான், சிரமமும் வியர்த்தமாம். எ-று. (அங)

நீதாஂஸ்ரூகூவாஹிரணூஞு வஃடாஂவாரவு வஃடநஂ।
நிவெஷயெவுதவெஷஃவீதயெவாராதூநঃ॥

(இ-ள்.) கீதையைக் கேட்டுப் பட்டுவஸ்திரத்தால் அலங்கரித்துத் தங்கத்தையும் வைத்துப் பரமான்மப் பிரீதியாக நிவேதநம் செய்யவேண்டும். எ-று. (அச)

வாவகூஂவஜயெகுஹகூூ ஊவுவஷாவூவஹூவெரঃ।
சுவெளுவடுஷவிவெயெঃவீதூ தஷூஂதாஂஷமவாநிதி॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தஞ்சொன்ன ஆசாரியனைப் பகவானைப் போல் நினைத்து அந்தப் பகவான் திருப்தி யடைவனென்று பக்தியுடன் திரவியம், வஸ்திரமுதலிய உபசாரவஸ்துக்களாலும், நாநாவிதமான அன்னங்களாலும் திருப்திசெய்து பூஜை செய்யவேண்டியது.எ-று.(அரு)

ஊஹாதூவெதகுநீதாயாঃ கூஷவெுாகூஂஸநாதநஂ।
நீதாஜெவஂதெயஷூ யயொகூஂஷஊவுயாகு॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் சொல்லப்பட்ட புராதநமான இந்தக் கீதாமான்மியத்தைக் கீதைக்குமுடிவில் படிக்கிறவன், கீழ்ச் சொல்லிய பலத்தை அடையாநிற்பன். (அசு)

நீதாயாঃவஂநகூகூவா ஊஹாதூஂவெநெவயঃவஂசு।
வுயாவாஂஷமஜஷ ஶூஊவணவஹிகெவமுடு॥

(இ-ள்.) கீதையைப் படித்தும் மான்மியத்தைப் படியாதவன் பலனடையான் சிரமமாத்திரந்தான். எ-று. (அஎ)

ஷதநூஹாதூஂஷஂயாகூஂ நீதாவாஂகரொதியঃ।
ஶூஜயாயஸூணொதெூவ ஊஷடுஷாஂமதிஊவுயாகு॥

(இ-ள்.) இந்த மான்மியத்துடன் கீதையைப் பாராயணஞ் செய்கிறவர் அல்லது, விசுவாசத்துடன் கேட்கிறவர் இவர்கள் ஒருவராலும் அடையக்கூடாத நல்லகதியைத் தானே அடைவார்கள்.—எ-று.(அஅ)

ஶூகூவாவரிகூாநீதாஞு ஊஹாதூஂயஸூணொதிவெவ।
தஸ்வணூஷமூஂவொகெ ஷவெஜஊநவெஷுதடு॥

(இ-ள்.) கீதையைப் படித்து அர்த்தமுங் குருமுகமாகக் கேட்டு உடனே மான்மியத்தைக்கேட்கிறவன் உலகத்திலே மனதினாலிச்சித்த புண்ணியபலங்களை யடையாநிற்பன். எ-று. (அகூ)

ஓமிதி ஸ்ரீஊவாராஹவுராணெ
ஷுதஶௌநகஸஂவாஜெ
ஸ்ரீகூஷவொகூஂ
ஸ்ரீ ஷமவசுநீதாஊஹாதூஂ
ஸாவூணடு.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ வாராஹபுராணத்தில் சூதருக்கும், சௌநகருக்கும் நடந்த சம்வாதரூபமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ பகவற்கீதையின் மான்மியம் முற்றுப்பெற்றது. எ-று. (கூ0)

ஸ்ரீவிசுவெஸஸகாருவயா ஸரவநூ-வொஞ
ஹீதாஉஹிஷூ-விதாரூவிவொக்ஷிடீகா
உாராஹ-ஸுஜ்ஞகவ-ாணவவஸ்வுஸ்ரீவெ
உக்தாஸரேர-ணவஸரோவஸ-யியாஒஹாஸ்த-॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட கீதா மகிமையையுடைய பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய வராஹபுராணத்தினது சுலோகாகாரமாகிய முத்தாரத்தில் சிதம்பரம் ஸ்ரீ சிற்சபேசரது திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு (நேரியதாச்) செய்யப்பட்ட இந்தத் தமிழுரையான (கோவையான)து உலகத்தில் வசிக்கும் புத்தியுடையபுருஷர்களுக்கு(ப்பூண்டற்குரிய சோபை)வடத்துக்கொப்பனவாகும்.—எ-று.

(௧௧)

சுபமஸ்து.

ஈசுரகீதை, பிரமகீதை இவ்விரண்டினுக்கும் மான்மியம் இவையேயாம். அவைகளின் விபரம் ஈசுரகீதையில் "எந்தையாகிய பராசரன் சனகனா லிலங்கிடப் பெற்றானென், தந்தைபா லருந்தவஞ் செய்வான் மீகியுந் தானறிந் திடப்பெற்றா, னந்தகோபனன் மனையினின் மதலையாய்நடித்த நாரணன் குந்தி, மைந்தனாகிய பார்த்தனுக் கருளினால் வழங்கினன் மான்றேர்மேல்" என்றருளிச்செய்திருப்பதால், பகவற்கீதையின் மான்மியம், ஈசுரகீதைக்குமாம். இதன்றி ஈசுரகீதையிலும் அதன் மான்மியம் கூறியிருக்கின்றது. அஃது,

"மூவர்தே டிறைசனற் குமாரன் முதன்
முனிவர் கட்குமொழி கீதையிங்
கியாவ ரோதின ரிதன்பொருட்
டுணிவரியாவர் கேட்பவரி யாவர்தம்
பாவம் வேரொடு பறிந்து நல்ல
பரமப்பதம் பெறுவ ராகலான்
மேவு மன்பினொடு மோதமீளுத லில்வீடு
வேண்டினன் விரும்புவான்"

என்றருளிச்செய்திருப்பதாம், என்க.

இவ்வீசுரகீதையைப் பிரமகீதையிலும் எடுத்து வர்ணிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அது, "அன்பினா லெம்மாதி குருவாகு மிறைவனருள் கீதை, யின்பமே செய்திட லுலகுக் கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே, முன்பு பரமன் றிருவாக்கான் மொழிந்த கீதைப்பொருளான, பின்பிக்குரவனருள் கீதைபோ வின்பம் பிறப்பிக்கும்" என்றருளியதாம்.

பிரமகீதைக்கு மான்மியம் அக்கீதையின் கண்ணே பிரமாவினால் "உலகியல்பாங் கீதைக்கு மூவந்தருளு மிறையென்றா, விலகிய வைதிகக் கீதைக்கென் செயானிறை யதனா, னலமிகுத்த பொருள்வேண்டி னலமிகு பத்தியினோடும், பலமிகு நற்கீதைகளை யெப்பொழுதும் பாடுவான்" என்றருளி யிரு

ப்பதுமன்றிப் பரசிவத்தின் திருவாக்காலும் "பரமமா மிந் தக்கீதை படிப்பவன் பாரின்மீதே, திருவினன் முகுந்தனெக் குந் தேசினு லிரவியொக்கு, மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு, முருவமா மூமையுமென்று மவனுளத் துறை யாநிற்கும்" என்றருளிச் செய்திருக்கின்றது.

இந்தக் கீதைகண் மூன்றும் அத்வைதப் பிரதி பாதகங் களா யிருத்தலால் அத்வைதத்தில் அனுதாமுடைய சிலர் இக்கீதைகளை அசூயையினுற் றூடிக்கின்றனர். அவர்கள் பிர் மாவின் முகத்தினுற் பிரமகீதையின் கண்ணே தூடிக்கப்பட் டிருக்கின்றனர். என்னை "வேதநூன் மிருதி புராண மத்துவித மெய்மையே விளம்பமெய்த் தர்க்கஞ், சாதியாநிற்கத் தத்து வஞானத் தவருமிப் பொருளையே சாப, வாதியாஞ்சிவ னூரா யணனு னிங்கிறைந்ததுமபேதமாயிருக்க, வாதியா மொரு வர்க் கிதையனுதரித்தன் மாயையினுடைய வல்லபமே" என் றிப்படி தூடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்க.

அம்மான்மிய விசேஷம் யாவர்க்கும் புலப்படில் ஸ்ரீ பக வானிடத்திலும் அப்பிரதிபாதகரூபமான கீதையாகிய கிரந் தத்தினிடத்திலும் அதிக சிரத்தாபத்தி உண்டாய் எளிதில் மோட்சமடைதற்கு ஏதுவாமென்னும் அபிபபிராயத்தாற் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

பகவற்கிதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

கணபதிதுணை.

சைவபுராணங்களுள் ஒன்றாகிய

பத்மபுராணத்தில்

இலட்சுமிக்கு

மகாவிஷ்ணு சொன்னதைப்

பரமேசுவரன் பார்வதிக்கருளிய

பகவற்கீதா மான்மியம்.

க - வது அத்தியாய மான்மியம்.

சுதன்மா வென்றொரு பிராமணன். அவன் சுதர்மம் விட்டுச் சுராபானமுதற் சகல துர்க்கிரியையான அதர்மமே பண்ணித்தேக நீங் கினன். உடன் யமலோகம்போய் அநேக நரகங்களனுபவித்து எருதாய்ப் பிறந்து முடவனிடத்தில் விலைப்பட்டு அவன் நிர்த்தனம்பண்ணப் பழ க்கி வைத்துப் பதினைந்துவருடங் காலக்ஷேபம்பண்ணி வந்தனன். ஒரு நாள் வித்தை பண்ணுங்காலையில் எருது தவறிவிழுந்து சிவன் போகா மல் அவதிப்பட, வேடிக்கை பார்த்தபேர்களிரங்கித் தாங்கள் பண்ணிய புண்ணியங்களிற் கொஞ்சங் கொடுத்தார்கள்; அப்போது தாசியாகிய ஒருத்தி தன்னுடைய புண்ணியத்தில் மிகவுங் கொடுத்தாள். அப்போது தேகம் நீங்கி எருது மேலுலகம்போகத் தாசிகொடுத்த புண்ணியத்தி னாலே யமன் "இங்கே நீ நரகம் அனுபவிக்கவேண்டாம்" என்று சொற் றனன். பின்பு பூலோகத்திலே பிராமணகுலத்தில் பூருவஞானத்து டனே பிறந்து நைட்டிகமாகவிருந்து முன் மிக்க புண்ணியந்தந்த தாசி யைச் சென்றடைந்து "உன் புண்ணியத்தினாலே எருதாயிருந்த நான் பிராமணனானேன்; அது என்ன புண்ணியம்" என்று கேட்க, அவள் தான் சுயமே சொல்லாது அதன் விபரத்தைத் தான் வளர்த்த கிளி யைக் கேட்க அது "நான் புராணம் படித்த வித்தியா கர்வத்தினாலே பெரியோர்களைத் தூஷித்துக் கிளியாய்ப் பிறந்து பிராமணன் வீட்

டிலே வளர்ந்தேன், அங்கே கீதாமுதலத்தியாயம் படிப்பார்கள், அதை நான் கேட்டவா எனக்குப் பாடமாயிற்று, அச்சுபாவத்தோடு பிராமணன் வீட்டிலிருக்குஞ் சமயத்தில் ஒருவேடன் என்னைத் திருடி உன்னிடத்தில் விற்றான், நீ என்னை வாங்கிவைத்திருந்தமையால் அந்தப்பாடம் நான் சொன்னேன், அப்புண்ணியம் உன்னிடத்திலுள்ளது ஆகையால் இப்பொழுதுஞ் சொல்லுகிறேன்" என்று பாராயணஞ்செய்ய, அதைக் கேட்டுப் பிராமணனும், தாசியும், கிளியும் மோட்சத்தை அடைந்தார்கள்.

முதலாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௨-வது அத்தியாய மான்மியம்.

கோதாவரிதீரத்திலே தேவசன்மா என்றொரு பிராமணன், நைட்டிகன், கருமநிஷ்டனாயிருந்தனன். அவன் ஒருநாள் ஞானசந்நியாசிக்குப் பிட்சை பண்ணிவைத்து "ஞானானுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, அவர் "தெற்கே நதிபாறையிலே மித்திரவந்தனென்று ஒரு இடையனிருக்கின்றான். அங்கே போ" என்று சொல்ல, அப்படியே பிராமணன் போய் இடையனைக் கேட்க, அவன் "முன்னொரு பிராமணன் நைட்டிகனாயிருக்கின்றவன், அவன் ஸ்திரீ, சண்டாளனைச் சேர்ந்து ரோகியாய்த் தேகம் நீங்கி அநேக நரகங்களனுபவித்துப் பசாசாய்ப் பிறந்து பசி உபாதியினாலே, மகா ரோகியாய்க் கிடந்த ஒரு வேடனைப் பிடுங்கித் தின்ன, அந்த உபாதியினாலே அவன் சாக, அவள் பசாசத்துவம் போய் ஆடாயினள்; அந்த ஆட்டை நான் மேய்த்துக்கொண்டிருந்தேன், அந்த வேடன் புலியாய்ப் பிறந்து இந்த ஆட்டை முன் வைரத்தினாலே துரத்த, ஆடு ஓட நானுங் கூடப்போனேன்: ஒரு இடத்திலே ஆடு போய்நின்று புலியைப்பார்த்து "என்னைப் புசிப்பாயாக" என்றுசொல்ல, "புலி எனக்கு மனம் வரவில்லை" என்று சொல்ல, பின் இரண்டுமாய்ச் சந்தேகப்பட்டு என்னைக்கேட்க, பின் அவை இரண்டும், யானும் ஆகிய மூன்றுபேருமாய் அவ்விடத்திலிருந்துயோசிக்குமளவில் எங்களுக்கெதிர்ப்பட்ட ஒருகுரங்கைக்கேட்க, அதற்கு, "இதுபிரமப்பிரதிஷ்டை லிங்கம், ஒருபிராமணன் இதற்குப் பூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தான், அவன் வீட்டுக்கு அதிதியாய் ஒரு பிராமணன் வந்தான், அந்த அதிதியைப் பூசை பண்ணி 'மோட்சம் வேண்டும்' என்று கேட்க, அவன் கற்பாறையிற் கீதையின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தை வரைந்து இதைப் பாராயணம் பண்ணினால் மோட்சம் வரும் என்று சொல்லிப்போனான்: அப்படியே

அவன் பாராயணம்பண்ணிச் சஞ்சரித்த இடமெல்லாம் இப்படி வைரமில்லை, அந்தப்பிராமணன் சின்மாத்திர சொரூபமானான்" என்று குரங்கு சொல்ல, அதன்பின் இடையனான நான் படித்தேன்: அதனாலே பிரமாநுபூதியுள்ளவனானேன், நீயும்போய்ப் பாராயணம் பண்ணுவாயாக" என்று சொல்ல, அப்படியே பிராமணன்வந்து பாராயணம்பண்ணி மோட்சமடைந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௩-வது அத்தியாய மான்மியம்.

ஜனஸ்தானத்திலே கௌசிக குலத்திலே **சேட்டனென்கிற** பிராமணன் சுதர்மங்களைவிட்டு வியாபாரங்கள்பண்ணித் தாசிபாணுப்ச் சூது, மதுபானம், வேட்டை இவைகளாலே தாரித்திரம்வந்து சோமயாசி யாகம்பண்ண வைத்திருந்த திரவியத்தை அபகரித்துப் பருவதராச்சியம்போய்க் கஸ்தூரி, சவரி வியாபாரம் பண்ணி வரும்போது, வழியிலே காட்டுக்குளத்தின்கரையில் மரத்தின்கீழே படுத்திருக்க, இராத்திரியில் வேடன்வந்து வெட்டிப்போட்டுத் திரவியங்களை யெடுத்துப் போய்விட்டான். அந்தப் பிராமணன் பசாசாய் அந்தமரத்திலேயிருந்து துக்கப்பட, புத்திரன், பின்னேயே பிதாவைத் தேடிவரக் கூடிவந்தவர்கள் "இறந்துபோயினார்" என்று சொல்லத் துக்கப்பட்டுப் பிதாவுக்கு நல்லகதி பண்ணவேண்டுமென்று காசிக்குப் புறப்பட்டுப் போகிறபோது அந்தக் குளத்தில்வந்து சந்திபண்ணி மரத்தின்கீழே கீதா மூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண, அவனுக்குப் பசாசத்துவம் போய்ச் சத்திக்கத் திவ்வியதேகமாய் விமானம்வந்து ஏறிப்போகிறபோது "என்னைப்போலப் பாவியாயுள்ள என் குலத்தார் நரகத்திலே கிடக்கிறார்கள், வழக்கப்படி நீபாராயணஞ்செய்து சங்கற்பித்துத் தத்தம்பண்ணி எல்லாரையுங் கரையேற்றுவாயாக" என்று சொல்ல, நல்லதென்று விஷ்ணுவாலயத்தில் வந்திருந்து கீதா மூன்றாமத்தியாயத்தை அப்புத்திரன் பாராயணஞ்செய்து தத்தம்பண்ண, நரகத்திலிருக்கிறபேர்கள் சொர்க்கலோகம் போக யமன் விஷ்ணு அருகேவந்து தரிசித்தான்.

மூன்றாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௪-வது அத்தியாய மான்மியம்.

கங்காதீரத்திலே காசியில் விசுவேசுரர் சந்நிதியிலே **வரதனென்கின்ற** பிராமணன் கீதா நாலாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணிக்

கொண்டிருந்தான். அவன் ஒருநாள் சமீபத்திலிருக்கிற பிரபல தரிசனார்த்தமாய்ப் போகிறபோது மத்தியான வெய்யிற் சிரமத்தினாலே வழியிற் பதறிவிருட்ச நிழலிலே ஒரு மரத்தில் தலையைவைத்து ஒருமரத்திலே உதைந்து படுத்துக்கொண்டு நாலாம் அத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணி இளைப்பாறிப்போனான். ஐந்தாறு தினத்திலே அம்மரம் இரண்டும் உலர்ந்துபோய் இரண்டு பிராமண ஸ்திரீகளாய்ச் சோடாய்ப் பிறந்து வழிபாடாய் வளர்ந்து எழுவயதாகிறபோது தூரத்திலேயிருந்து முன் நாலாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணினவர் யதீசுரராய் வந்தார். அவருக்கு உபசாரத்துடனே பிட்சை பண்ணிவைத்து "நாங்கள் இலந்தை மரங்கள்: உம்முடைய பிரசாதத்தினாலே இப்படியானோம்" என்றார்கள். அவர் "அங்ஙனமாதற்கு யாது காரணம்?" என்று கேட்க, பூர்வோத்தரந் தெரிந்த அவர்கள் "நாங்கள் பூர்வம் கோதாவரிதீரத்தில் ஒருபிராமணன் வெய்யில், மழை, பனி, காற்றுக்களிற் றவசுபண்ணி ஆத்மஞானபரனாகிப் பிரமாதீனம்வந்து விசாரணை பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது இந்திரன், தபசுக்கு விக்கினம்பண்ணத் தேவஸ்திரீகளாகிய எங்களையனுப்ப, நாங்கள்சென்று அநேக நிர்த்தன முதலான சாகசம்பண்ண அதை அவனறிந்து "இலந்தைமரமாய்ப் போங்கள்" என்று சபிக்க, நாங்கள் தோத்திரம்பண்ணி "விமோசனம் எப்போது" என்று கேட்க, "உங்கள் சாயலிலே பிராமணன் கீதா நான்காம் அத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணுவான்: அதைக் கேட்டுப் பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பிறந்து ஞானம்வந்து விஷ்ணுபத மடைவீர்கள்" என்று சொன்னான் என்று சொல்லி, அதன்பின்னர் "யதீசுரரே! நீர் அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, அவர், கீதா நான்காமத்தியாய முபதேசம்பண்ண, உடனே விஷ்ணுகணங்கள் விமானங் கொண்டுவர விமானத்தில் ஏறிப்போய் மோட்ச மடைந்தார்கள்.

நான்காவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௫-வது அத்தியாய மான்மியம்.

மத்துவதேசத்திலே ஒரு பிராமணன் நித்திய கருமம் விட்டுச் சங்கீத நிர்த்தன வாத்தியங்கள் அப்பியாசம் பண்ண, அவனை இராஜா அறிந்து அழைப்பித்து வருஷச் சிலவு கொடுத்து வைத்திருக்க, அவன் விடனாகித் தாசிபரனாய்த் திரிந்தான். அவன் ஸ்திரீ இராஜன்மேலே மோகித்துப் புருடனைக் கொன்றுவிட்டு இராஜனைச் சேர்ந்து கிரந்திரோகமனுபவித்து இறந்தாள். இரண்டுபேரும் வெகு நரகங்களனுபவித்

துப் பிராமணன் பருந்தானான், அவள் கிளியானாள். முன் வைரத்தினாலே கிளியைப் பருந்து அடிக்க அவ்வடியினாற் பொறிகலங்கி அருகிருந்த ஒரு மண்டையோட்டிலே சலமிருக்க அதிலே விழுந்துசாகப் பருந்தை வேட்டைக்காரன் வலைபோட அதுவும் அதிலே விழுந்துசாக இரண்டுபேரையும் யமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோக யமன் "உங்களுக்கு எந்த லோகம் வேண்டுமோ அங்கே போங்கள்" என்று சொல்ல, "நாங்கள் வெகு பாவிகளாயிற்றே, என்ன புண்ணியத்தினாலே இப்படி வந்தது" என்று கேட்க, அதற்கு யமன் "ஒரு பிராமணன் சாஸ்திர சித்தாந்தமாய்க் கருமம் பண்ணிக் கீதா ஐந்தாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணினான், அதனாலே ஞானம் வந்து மோட்சமடைந்தான்: அவன் தலையோட்டிலே உங்கள் சரீரம் விழுந்தது: அந்தக் கீதா பாராயண மகத்துவத்தினாலே உங்களுக்கிப்படிப்பட்ட பெருமை வந்தது" என்று சொல்ல, அந்தச் சமயத்தில் பிரமலோகம், விஷ்ணுலோகம், சிவலோகம் இம்மூன்றிலுமிருந்து விமானம் வரக் கிரமமாகப் போய் மோட்சமடைந்தார்கள்.

ஐந்தாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

---

௬ - வது அத்தியாய மான்மியம்.

கோதாவரி தீரத்திலே, அப்பியிஷ்டிணிபுரத்திலே **சானசாரதி** என்னப்பட்ட இராஜா அநேக யாகாதிக் கிரியைகளோடே இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தனன். தேவர்கள் இவன்மேற் பிரீதியினாலே உபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று அநேக அம்சரூபர்களாய் ஆகாசவீதியிற் போகிறபோது இராஜா, மேலுப்பரிகையில் நிலாக்காலத்திலிருந்தனனாகப் பின் வருகிற அம்சம், முன் செல்லும் அம்சங்களைப் பார்த்து "முன்னே போகாதீர்கள், இராஜன் பிரகாசதிற் போகக்கூடாது" என்று சொல்ல, முன் சென்ற ஓர் அன்னம், ரைக்கியருடைய பிரதாபங்களைச் சொல்லி "ரைக்கியன் கெட்டுப்போகிறானோ போ" என்று போய்விட்டது. அதை இராஜன் கேட்டு "அவர் எப்படியிருப்பவர்? அவரை அடையவேண்டும்" என்று முக்கிய மந்திரியை அழைத்து இந்தச் சமாசாரமெல்லாஞ் சொல்லி, "அவரைப் பார்த் தழைத்துக்கொண்டு வா" என்ன, அப்படியே அவன் இரதத்திலேறிக் காசி முதல் அநேக சிவஸ்தலம், விஷ்ணுஸ்தலம், நதிதீர்த்தங்கள், மலைகள், குகைகள் எல்லாந் தேடிக் காஸ்மீரதேசத்தில் மணிபுரமென்கிற பட்டணத்தில் மாணிக்கவீசுரன் சமீபத்தில் ஒரு சகடையின் சாயலிலே

குஷ்டவியாதியினாலே சகடையிலே தேகத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறவனைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி "சுவாமி! என்னவேண்டும்?" என்று கேட்க, "நிஜானந்தவனுபவியாயிருக்கின்ற எனக்கு நீ என்ன கொடுக்கிறது" என்று சொல்ல, "சுவாமி! அடியேனாலே எதாவது உபகாரம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்" என்று சொல்ல, அதற்கு அவர் "சொரிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆள்விடு" என்று சொன்னார். அவ்வார்த்தையை மந்திரி கேட்டுக்கொண்டு இராஜாவினிடத்தில் வந்து "அவரிங்கே வரமாட்டார், நீர் போகவேண்டும்" என்று சமாசாரஞ் சொல்ல, இராஜா அநேகந் தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம், பசுக்கள், சகடைகள் கொண்டுபோய்வைத்துத் தெண்டம் பண்ணிநிற்க, "சூத்திரா! இவைகளெல்லாம் எனக்கு எதற்காக, இராஜாவா நீ, பெரியவாள் இருதயகமலம் தெரியாதவனே, சீ சீ ஈதெல்லாம் நீ யெடுத்துக்கொண்டு போ" என்று திரஸ்காரம் பண்ண, அப்போது அரசன் பயந்து நடுங்கி நமஸ்காரம்பண்ணி, "சுவாமி! இரட்சிக்கவேண்டும்" என்றுசொல்ல, அதைக் கேட்ட அவர் "நான் இதோ ஆறுவது அத்தியாய பாராயண மகத்துவத்தினாலே நிஜானந்தானுபவியானேன், உனக்கு உபதேசம் பண்ணுகிறேன்" என்று அதனுடைய அருந்தமான ஆத்மஞான இரகசியமெல்லாம் உபதேசம்பண்ண அதனாலே இராஜனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆறுவது அத்தியாய மான்மிய முற்றிற்று.

௭-வது அத்தியாய மான்மியம்.

பாடலபுரமென்றொரு பட்டணமுண்டு. அதில் சங்குகர்ணனென்கிற பிராமணன் வியாபாரங்கள்பண்ணி வெகுதிரவியஞ் சம்பாதித்துப் பிள்ளைகளறியாமல் புதைத்துவைத்திருந்தான். அவன் நாலாம் விவாகம்பண்ணப் பந்துக்கள் புத்திரர்களெல்லாருமாய்ப் புறப்பட்டுப்போகிறபோது வழியிலே ஒருமரத்தின் கீழே இரவிற்றங்கிப் படுத்திருந்தார்கள். அங்கே பிராமணன்மாத்திரம் பாம்புகடித் திறந்தான். அப்பிராமணனைவேம்பினிலையைப்போட்டு மூடிவிட்டுப்போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாம்பாய்ப் பிறந்து திரவியம் புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான், அப்படியிருக்கையில் ஒருதினத்தில் சொப்பனத்தில் நடுவிலுண்டாகிய தனது புத்திரனிடத்தில் வந்து "இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது, நான் பாம்பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன், இதிதினத்திற் கிதோ எழாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணின பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் இந்தச் சென்மம் நிவிர்த்தியாய் மோட்சமடைவேன் ஆதலால் நீங்கள் திரவியங்களை எடுத்துச் சந்தோஷமாய் வேண்டியபடி தருமம் பண்ணுங்கள்" என்று சொன்னான். அநந்தரம் சொப்பனத்தினின்றும்விழித்த அந்த நடுமகன் "நானொரு சொப்பனங் கண்டேன்" என்று தன்பந்துக்களுடனே சொல்லிப்பின் அப்புத்திரன் அந்தப்படி அன்னங்கொடுக்கப் பிதா மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களையும் எடுத்துத் தருமங்கள் பண்ணிவிட்டார்கள்; "கேள் பார்வதி" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௮-வது அத்தியாய மான்மியம்.

"நட்சணத்திலே, ஆமர்த்தனபட்டணத்தில் பாவசன்மனென்கிற பிராமணன் தாசிபானம், மாமிசம், சுராபானம், வேட்டை முதலான துர்நடையுடைய பாபிஷ்டனாகவிருந்தான். அவன் ஒருநாள் பனைமரத்து மதுவை நிறையப்பானம்பண்ணி அசிரணமாய்ப் பிராணன் நீங்கயாதனாசரீரியாய் யமபுரம்புக்கு அநேக நரகங்களனுபவித்துப் பனைமரமாய்ப்பிறந்து பெரியநிழலாயிருக்க அதிலே ஸ்திரீ புருஷாளாயிரண்டு பிரமராட்சதாள் வந்திருந்தார்கள்" எனப் பார்வதியானவள் பரமேசுரனைப் பார்த்து "அந்தப் பிரமராட்சதாள் யார்?" என்று கேட்க, அதற்கு ஈசுரன் கிருமிவலன் என்கிறபிராமணன் குமதியென்கிறஸ்திரீயோடே கூடினவனும், வேதவேதாந்தமனும், சகல சாத்திரவேத்தாவாயும் நித்தியகன்மாநுட்டானபரனுமிருந்தான். அவன் காலபுருஷதானம், அசம், கெசமுதலான துர்த்தானம் வாங்கினதினாலே பிரமராட்சதனாய் வெகுதூரஞ் சுற்றி இந்தத் தாலவிருட்சத்தி னிழலிலே வெகுநாளிருக்கையில் ஒருநாள் அந்தஸ்திரீ, புருஷனைப்பார்த்து "நாம் வெகுவாய்த் துர்த்தானங்களை வாங்கி வெகுகாலம் துக்கமனுபவிக்கிறோமே, இதற்கு எப்போது விமோசனம்" என்றாள். புருஷன் "ஆத்மஞானம்வந்து அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியானாற்போம், மற்றப்படி போகாது" என்றான். அதற்கு அவள் "ஆத்மஞானமாவதென்ன? அஞ்ஞான நிவிர்த்தியாவதென்ன?" என்று கேட்க, அவள் கேட்டவசனம் இதோ எட்டாம் அத்தியாய முதற்சுலோகத்தின் அர்த்தமாயிற்று. அந்த வாக்கியங் கேட்டவுடனே தாலவிருட்சத்துக்குப் பழைய பிராமணத்துவம் வந்தது. இவர்களிரண்டுபேரும்: பிராமணனும், ஸ்திரீயும் ஆனார்கள். உடனே வைகுண்ட விமானம் வந்து இருவரும் வைகுண்டம் போனார்கள். அநேக உபசாரத்தோடே பனைமரமாயிருந்த பாவசன்மன் காசியிலே

வந்து விந்துமாதவனைப் பூசைபண்ணி இந்த அரைச்சுலோகமுஞ்சொல்லி விடாமற் றியானபரனாய்த் தபசிலிருந்தமையின் பாற்கடலில் விஷ்ணுவுக்கு நித்திரையில்லாமலிருக்க, இலட்சுமியானவள் "என் நித்திரையில்லை" என்று கேட்க, அதற்கு விஷ்ணுவானவர் பாவசன்மன் சமாசாரமெல்லாம் இலட்சுமிக்குச் சொல்லிப் பாவசன்மாவிடத்தில் இலட்சுமிசமேதராய்ப்பிரத்தியட்சமாகிச்ஜனனமரணமில்லாத மோட்சத்தைக் கொடுத்தார் "கேள் பார்வதி" என்று சொல்லுகிறார்.

எட்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௯-வது அத்தியாய மான்மியம்.

நர்மதாதீரத்திலே மாயிஷமந்திரபுரத்தில் மாதவனென்கிற பிராமணன் வேதவேதோத்தமனாயும், சகல சாஸ்திரசம்பன்னனாயும் நல்ல நைட்டிகனாயுமிருந்தான். அவன் வெகு திரவியங்கள் சம்பாதித்து இதற்குச் சிலவுவேண்டுமென்று யாகம்பண்ண யத்தனித்துச் சகல சாமக்கிரியைகளுஞ் சம்பாதித்து நல்ல ஆட்டுக்கடா ஒன்று வாங்கி யாகசாலையும் ஏற்படுத்திச் சகலகன்மங்களும் பண்ணி ஆட்டுக்குச் செய்யவேண்டியதுஞ் செய்து வெட்டப்போகிற சமயத்தில் அந்த ஆடு பிராமணனைப்பார்த்து "நீ யாகம்பண்ணி அற்ப பலமான சொர்க்கத்தையுத்தேசித்து சீவவிம்சைமுதலானவைசெய்யப்போகிறாய்ஜனனமரணமில்லாத மோட்சமடைகிறதற்கு யத்தனமில்லையேயென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்று சொல்ல, பிராமணன் பயந்து நடுங்கி ஆட்டுக்குப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் பண்ணி அஞ்சலியஸ்தனாய் "நீயார்? உனக்கிப்படிப்பட்ட ஞானம் எப்படி வந்தது?" என்றுகேட்க, அதற்கு ஆடானது"முன் நான் பிராமணன்; வேதசாத்திரசம்பன்னன்; சகலகன்மமும் பண்ணினேன்; எனக்கு ஒரு பிள்ளை; அதற்கு வியாதி வந்தது; என்னுடையஸ்திரீ: "குழந்தைக்குவியாதிசொஸ்தமானால்உனக்கு ஆடுவெட்டி வைக்கிறேன்" என்று பத்திரகாளிக்குப் பிரார்த்தனை பண்ணினாள்; வியாதி சொஸ்தமாயிற்று; அந்தப்படி ஒருஆட்டுக்குட்டி வாங்கிவெட்ட அதனுடைய தாய் "என் பிள்ளையை உன் பிள்ளைநிமித்தம் வெட்டினாய்; எனக்கு வயிறெரிகிறதே; நீ ஆடாய்ப் பிறக்கக்கடவாய்"என்றுகோபித்துச்சபித்தது. அதனாலே ஆடாய்ப்பிறந்தேன். பிராமணனாய்க் கன்மங்கள் தப்பாமலிருந்தபடியால் பூர்வஞானத்தோடிருக்கிறேன். இதனடுவே வெகு சன்மமெடுத்தேன்; ஏதென்றால் "குரங்கானேன், நாயானேன், குதிரையானேன், இன்னும் அநேகமானேன்,

அந்தத்தில் ஆடாய்ப்பிறந்தேன்" என்று சொல்லப் பிராமணன் கேட்டு "சென்மநாசம்ஆகிறவுபாயம் நீ விசாரணைபண்ணியிருப்பாய்; அதையுஞ் சொல்லக்கடவாய்" என்று கேட்டான். அதற்கு ஆடு "நானொரு அதிசயங் கண்டேன்; அது இப்போது கேட்டதற்குச் சரியாயிருக்கும்; அதைச் சொல்லுகிறேன்; சாவதானமாகக் கேள்"என்று சூசிப்பித்தது. குருக்ஷேத்திரத்திலே **சூரியசந்திரவருணனென்கிற** இராசா சூரியகிரகணம் வர அக்காலத்தில் காலபுருஷத்தானம் பண்ணவேண்டுமென்று புரோகிதனைக் கேட்டு வேண்டியவெல்லாஞ் சம்பாதித்துக் காலபுருஷனும் புதிதாகப்பண்ணி அநேகந்திரவியம் கொடுத்துப் பிராமணனை யோக்கியவானா யழைப்பித்து வைத்துவிட்டு ஸ்நானத்துக்குப்போனான். அப்போது புரோகிதன் அவனோடுகூடப்போகக் காலபுருஷன் தானம் வாங்க வந்திருக்கிற பிராமணனைப் பார்த்து "உத்தம க்ஷேத்திரத்தில், உத்தம புண்ணியகாலத்தில் பொல்லாத துர்த்தானம் வாங்க வந்தாயே, வாங்கிப் பிழைப்பாயா?" என்று கேட்க, அப்பிராமணன் "என்பெலன் நீயறிவாயா, உன்னைக் கேட்டுத்தானா நான் தானம் வாங்குகிறது போ" என்றான். இராசாவும், புரோகிதனும் வந்தவுடன் முன் நியமனம் பண்ணிப தானத்தைக் கொடுக்க வாங்கினான். வாங்கினவுடனே காலபுருஷன் வயிற்றிலிருந்து கத்தியும் கையுமாய் ஒரு நீசபுருடனும், ஒரு நீசஸ்திரீயும் கோரரூபமாய் வந்தார்கள். இரண்டு பேரையுங்கண்டவுடனே பிராமணன் ஏகமனது பண்ணிக் கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண இந்தஇரண்டு நீசர்களுந்தரிக்கமாட்டாது கண்ணுக்குத் தெரியாமலோடிப்போனார்கள். உடனே இராசா பயந்து நடுங்கிப் பிராமணனை நமஸ்காரம்பண்ணி "இப்போது இங்கே வந்ததென்ன?" என்று கேட்க, அதற்குப் பிராமணன் "காலபுருஷதானம் வாங்கின பாவம் நீசபுருடன்: முன்சென்மத்தில் வித்தியாகெர்வத்தினாலே பெரியவர்களை நிந்தை பண்ணின பாவம் நீசஸ்திரீ, கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணின மான்மிய விசேஷத்தினால் அவகாசமின்றி ஓடிப்போனார்கள்" என்று சொல்ல, அவரைப் பார்த்து இராசாவானவர் "எனக்கு முபதேசம் பண்ணும்"என்று கேட்க, உடனே அவரும் உபதேசம் பண்ணினார்: இராசனும் "மோட்சமடைந்தான்" என்று சொல்லப் பிராமணனும், ஆடும் அந்தப்படியே ஒன்பதாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானோதயமாக மோட்சமடைந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௧௦-வது அத்தியாய மான்மியம்.

காசியிலே தீரதி என்கிற பிராமணன் வேதவேதோத்தமனும்,
சகல சாத்திர சம்பன்னனும், தருமசீலனும், ஆத்மஞானபரனு
மிருந்தான். அவன் சர்வாத்மகத்துவ பாவனையினாலே அந்தர்முகதிரு
ட்டியாய்ப் பாகியதிருட்டி விடுபட்டுச் சீவன்முத்தித்தசையடைந்தான்.
அவனுக்கு விசுவேசுரர் சார்வதாக் கைலாகை கொடுத்துக்கொண்டு
சாக்கிரதையாகக் காத்திருக்க, ஒருநாள் விசுவலிங்கத்திலே கால்
வைத்துக்கொண்டு வாசலிலேதலையைவைத்துப் படுத்துக்கொண்டிருந்
தான். அப்படியிருக்கும்போது பிருங்கிமகாரிஷியானவர் பரமேசுர
னைப்பார்த்து "நீரிவனுக்குச் சிஷ்ருஷை பண்ணிக் காத்திருக்கவேண்
டுவதென்ன?" என்று கேட்க, "நம்முடைய கைலாயத் தாழ்வாயில்
அநேக சிங்காரங்களுடனே ஒரு புன்னாக வனமிருக்கிறது. அதிலே
நாமொருநாள் கேளிவிலாசமாயிருக்கையில் ஒரு அம்சங் கறுப்பாய்
வந்து வெகு தோத்திரங்கள் பண்ண "நீயார்? சரீரங் கறுப்பானேன்?"
என்று கேட்டனம். அதற்கு அம்சம் "பிரமலோகத்தில் ஒரு தாமரைத்
தடாகமிருக்கிறது. அங்கு வந்து அத்தாமரைக்கிழங்கை நான் பட்சித்
துப்போகிறபோது பறக்கிறதற்குப் பெலமில்லாமற் காசியிலே விழுந்
தேன், சரீரமுங் கறுப்பாய்ப்போயிற்று. இது எதனாலென்று யோசனை
பண்ணுகையில் அப்போது ஒரு சத்தமானது "அந்தச் சேதியை நான்
சொல்லுகிறேன்"என்றது. அச்சமயத்தில் உயரப்பார்த்தேன். அறுபதி
னாயிரம் பெயர் விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்திருக்கிறவர்கள் ஆகாசத்தி
லிருந்தார்கள்."இஃதென்ன,இப்போதுசொன்னதார்?"என்று யோசி
த்து அந்தக் காசியிலிருந்த ஐந்துபூவாகிய அந்தப் பத்மினியைப் பிரதட்
சண நமஸ்காரம் பண்ணி ஈதெல்லாங் கேட்டேன். அந்தப்பத்மினியா
னவள் என்னுடைய வாசனையைக் கிரகித்தபேர்கள் அறுபதினாயிரம்
பேர்கள் விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்தார்கள். அவர்கள் யாரென்றால்,
ஏழுசென்மத்துக்கு முன்னே ஒரு ரிஷிபுத்திரர்களான அறுபதினாயி
ரம் பேர்கள் நித்தியகர்மாநுட்டானத்தோடு தவசு பண்ணிக்கொண்
டிருந்தார்கள்.அங்கே ஒருதேவஸ்திரீ வந்தாள். அவளை எனக்குப்பெண்
சாதி, எனக்குப்பெண்சாதிஎன்று பரஸ்பரமடித்துக்கொண்டு அத்தனை
பெயரும் இறந்தார்கள்.ஒருசென்மம் செந்நாயாய்ப்பிறந்து என்வாசனை
யைக் கிரகித்து விஷ்ணுசாருப மடைந்தார்கள். நீ வந்தனை பண்ணாமற்
போனபடியினாலே உனக்குப் பெலன்போய்ச் சரீரமுங் கறுத்தது.
நான் யாரென்றால் மூன்றாஞ் சென்மம் பிராமணஸ்திரீ, கமலமுகீ

யென்று பெயர்; மகாபதிவிரதை; நானொரு நாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்
த்தேன்; என்புருஷன் கோபித்து "நீ நாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்த்தபடி
யால் நாகணவாய்ப் புள்ளாகப் பிறக்கக்கடவாய்" என்று சபித்தார். அந்
தப்படி நாகணவாய்ப் புள்ளாகப் பிறக்க அதை ஒரு ரிஷிகுமாரத்தி
வளர்த்தாள். அங்கே கீதா தசமாத்தியாயமாகிய விபூதியத்தியாயம்
பாராயணம் பண்ணுவார்கள்; அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்;
அந்த விசேடத்தினாலே மறுசென்மம் தேவலோகத்தில் பரயாவதி
யென்னும் தேவஸ்திரீயானேன். இலட்சுமிதேவிக்குச் சகியாய் விமா
னத்திலேறி எங்கே போகவேண்டுமோ அங்கே சஞ்சரித்துப் பூலோ
கத்திலே ஒரு சரசில் வஸ்திரமில்லாமல் சலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண்
டிருக்கையில் அங்கே துருவாசமகாமுனி வந்தார். அப்பொழுது பய
ந்து சிரசு, கை கால் ஆக ஐந்தும் ஐந்து தாமரைப் பூவாகவானேன்.அப்
படியே பூவாய்த்தானே நூறு வருஷ மிருக்கும்படி சபித்தார். பூவா
யிருந்தும் கீதா பாராயண மகத்துவத்தினால் பூர்வஞானத்தோடு பேசத்
தக்கதாயிற்று.

இது நிற்க, உனக்கு இது விமோசனமாகிறதற்கு உபாயமாம்
ஆகையால் நான் கீதாதசமாத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணுகிறேன்;
நீ அதைக்கேட்டுப் பின்செய்யவேண்டிய காரியமியாதெனில், எனக்
குச் சாபவிமோசன காலமாயிற்று ஆகையால் நீ இந்த ஐந்து பூவையுங்
கொண்டுபோய்ப் பரமேசுரனுக்குச் சாத்தினையானால் கறுப்பு நீங்கிப்
பலமும் வருமென்று சொல்லித் தசமாத்தியாயஞ் சொன்னாள்: அவளு
க்குச் சாபநிவிர்த்தியாயிற்று, "அந்தப் புஷ்பஞ் சாத்தவந்தேன்"என்று
சொல்லிச் சாத்திற்று. உடனே அந்த அம்சத்துக்குக் கறுப்புநீங்கிஅதன்
பின் அந்த அம்சதேகமும் நீங்கிப்போயிற்று" என்று பிருங்கிரிஷிக்
குச் சொன்னேன் பார்வதிகேள்: "அந்தப்பிருங்கி பின்னுங்கேட்கிறார்.
"அந்தஅம்சம் உமதிடத்தில்வந்து சரீரம்விடவேண்டுவதென்ன? அதை
யன்றியில் பூருவம் அவனார்?" என்று கேட்டார். அதற்குப் பரமேசுரன்
"பிராமணகுலத்திலே பிறந்தவன், சுநவன் என்று பெயர், பிரமசாரி
விரதமும், குருகுலவாசமும், அத்தியயனமும் பண்ணினவன். அவனு
டைய குரு ஒருநாள் வாயலிலே படுத்திருக்க அது தெரியாமல் இருட்
டிலே அவன் கால்பட்டது. உடனே "திரியக்குவாப்போ" என்று சபி
த்தார். பிரமசாரி விரதந்தப்பாமல் நடந்தபடியினால் பிரமலோகத்தில்
மானசசரசிலே அம்சங்களில் சேஷ்டனாய்ப் பிறந்து அந்த அம்சபத்
மினி யுபதேச கீதாபடன மகத்துவத்தினால் பின் காசியில் பிராமண
னாகப் பிறந்து குழந்தையிலேதானே தசமாத்தியாயம் படித்து அர்

த்த விசாரம் பண்ணிப் பின் விஷ்ணுவின் சகுணபாவனை செய்து, அப்பாவனையும் போய்ச் சர்வாத்மகத்துவம் வந்து ததேகபரனாய்ப்பாகிய திருட்டியில்லாதபடியினாலேயும், காசிக்ஷேத்திரமான படியினாலேயும் நான் அவனுக்குச் சிசுருஷை யெல்லாம் பண்ணிக் கைலாகு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னேன்; கேள் பார்வதி" என்று பரமேசுரன் அருளிச்செய்தார்.

பத்தாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

௧௧-வது அத்தியாய மான்மியம்.

"அதிரகசியமான இதனைக்கேள் பார்வதியே" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார்: "பிரணிதீரமென்கிற நதிதீரத்தில் மேதிங்கிரம் என்றொருபட்டணம் அநேக சிங்காரத்துடனே கூடினது; அதிலே சாரங்கபாணியென்று விஷ்ணுவாலயம் மகாவரப்பிரசாதி, நாரசிம்மமென்று விஷ்ணுபெயர். மேகலாதீரமென்று தீர்த்தத்தின்பெயர். அவ்வண்ணம் விசேஷமுடைத்தான அந்தவூரிலே சுனந்தனென்கிற பிராமணன் சகல சாஸ்திர சம்பன்னன், நைட்டிகன், கீதா ஏகாதசாத்தியாயந் தினம் பாராயணம் பண்ணி, நிஷ்காமபரனாய் அதனாலே ஆத்மஞானம் உதித்துச்சீவன் முத்தனானான். அந்தப்பிராமணன் சிங்கத்திலே பிருகஸ்பதி வந்த காலத்தில் கோதாவரி யாத்திரைக்குப் பிரயாணமாய் முதனாள் கோதாவரி யுற்பத்தியான திரியம்பகத் தலத்தில் தங்கி ஸ்நானம் பண்ணி, தர்ப்பணஞ் சிரார்த்தங்களைச் செய்து தீர்த்ததீரத்திலே உள்ள சிவ, விஷ்ணு தேவதா ஸ்தலங்களில் தெரிசனம், பூசை, தோத்திரங் கிரமமாய்ச் செய்து பின் இயன்ற அளவு தானங்கள் வழங்கி விவாகமணம்புரி என்றொரு பட்டணம் வருகையில் அங்கே சூரியன் அஸ்தமானமானான். அன்று அங்கே இராவிற் படுக்கிறதற்கு ஒருவரு மிடங்கொடாமையால் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு காவற்காரனாகிய தலையாரி வீட்டில் படுத்துக்கொண்டான். உதயத்தில் வெளியிற் புறப்பட்டு வரும்போதுஅந்தத் தலையாரி வந்து நமஸ்கரித்து "இங்கே இராத்திரித் தங்கிப் பிழைத்தபடியினாலே உம்மிடத்தில் ஏதோ மகத்துவ மிருக்கின்றது" என்று தோத்திரம்பண்ணி "இங்கேசிலதினமிருந்து போகலாம்" என்றான். அவர் "நல்லது" என்றொப்பியிருக்க இவன்சகலஉபசாரசிஷ்ருஷைகள் பண்ணிவந்தனன். எட்டாநாள்காலையில் தலையாரிவந்து "என் பிள்ளையை இராத்திரி இராட்சதன் தின்றுவிட்டான்" என்று அழுதான்; அதற்கு அவர் "இராட்சதன் யார்?" என்று கேட்க, இந்

R65 (KOV)

ஊரில் ஒருராட்சதன் எல்லாரையுஞ் சாப்பிட்டுப்போகிறதாயிருந்தான். ஆனபடியினால் அவனுக்கு "அப்படிவேண்டாம்; உனக்கு வழியிலே போகிறபேர், வருகிறபேரையெல்லாம் அழைத்துவந்து இங்கே படுத்துக்கொள்ளச்செய்கிறோம்; அவர்களைத் தின்றுபோட்டு ஊரிலேயிருக்கிறபேரைத் தொடவேண்டாம்" என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அப்படியே "நேற்று இங்கேவந்த பெயர்களைக் கொண்டுபோய் விட்டுவா?" என்று என் புதல்வனைக் கூடவனுப்பினேன். அச்சங்கதி தெரியாத இவனும் அவர்களோடுகூடப் படுத்திருக்க இராட்சதன் இவனையுந் தின்றுவிட்டான். அதையறிந்த யான் இராட்சதன் அருகுபோய், "என் பிள்ளையை ஏன் தின்றாய்?" என்றேன். "தெரியாமற் போய்விட்டது" என்றான். "என்பிள்ளையை மாத்திரம்விடு" என்றேன். "கூடத்தின்றபேர்வந்தா லிவனும்வருவான், இவன்மாத்திரம் எப்படிவருவான்? உனக்குப் பிள்ளையாவேண்டும்? ஆனால் ஒரு உபாயஞ் சொல்லுகிறேன்: ஒரு பருந்து ஒரு எலும்பைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது தவறியெருக்குட்டையில்விழ, ஒருபிராமணன் ஞானவான் அந்தக் குட்டையில்வந்து ஸ்நானம், திலதர்ப்பணம், பிண்டாதிக்கிரியைகள் விதிப்படிசெய்ய, அங்குள்ளார் "இது தீர்த்தமல்ல" என்றுசொல்ல, "கீதா ஏகாதசாத்தியாயம் படித்தவன் எலும்பு விழுந்ததனால் மகாயோக்கியம்" என்று அவன் புகல, எல்லாரும் ஸ்நானம்பண்ணி மோட்சமடைந்தார்கள். ஆனபடியினால் ஏகாதசாத்தியாயம் படித்தவன் வந்து அதைப்பாராயணம்பண்ணிச் சலத்தை என்மேலே புரோட்சித்தால் எனக்கு இந்தச்சாபம் விமோசனமாம்: நான் தின்றபேர்களெல்லாம் வருவார்கள்: "உன்பிள்ளையும் வருவான்" என்று இராட்சதன்சொன்னான் என்று தலையாரிகூறச் சுனந்தனென்கின்ற பிராமணன், "அவனுக்கு என்ன சாபத்தினாலே இராட்சதத்துவம் வந்தது?" என்றுகேட்க, அதற்குத்தலையாரி "இந்தவூரில் ஒரு பிராமணன் பயிரிடுகிறவன்; அந்தப்பயிர் காக்குநிமித்தம் போகும்போது வழியிலே ஒரு கழுகு, சரீரத்திற் சத்தியில்லாத ஒரு பிராமணனைக் கொத்தித்தின்ன, அவ்வபாயத்தினின்றும் பிராமணனை விடுவிக்கப் பெலனிருந்துங் கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டு இவன் சும்மாபோனான். அப்பொழுது அவ்வழியில் ஒரு ரிஷிவந்தார். அவர் "அடா! அடா! விலக்கு விலக்கு" என்றுசொல்ல இவன் பயிர்காக்கும் நிமித்தம் சீக்கிரம் போனான். கழுகு கொத்திக்கொத்தித் தின்றுவிட்டது. அப்போது ரிஷி "அடே பாவி! சாமர்த்தியமிருந்தும் பிராமணவதையைப் பார்த்துக் கொண்டுபோனாயே" என்று உதாரணஞ்சொல்லிக்காட்டி "நீ இராட்சதனாகக்கடவாய்" என்று சபித்தார். அப்போது பயந்து தெண்டம்

பண்ணி "சுவாமீ! கெட்டுப்போனேன்; இரட்சிக்கவேண்டும்" என்றும், "விமோசனம் எப்போது?" என்றும் கேட்டுக்கொண்டான். அப்போது அவர் "கீதா ஏகாதசாத்தியாயம் படித்துக் கங்கையைப் புரோட்சிக்கில் சாபவிமோசனம்" என்று சொன்னார். அந்தப் பதினோராமத்தியாயம் படித்த பிராமணர்வந்து எனக்கு நீங்களெல்லோருங்கூடி நியமம்பண்ணிய இடத்தில் படுத்திருந்தார். எனக்குத் தின்னப்படாமல் விட்டுவிட்டேன். அவனை யழைத்துவந்து அப்படிப்பண்ணினால் எனக்குச்சாபமும் நீங்கும், "உன்பிள்ளையும் வருவான் என்றான்" என்று தலையாரி சொல்ல, "நல்லது" என்று சனந்தர்போய் அவனுக்குக் கேட்கப் பாராயணம்பண்ணிச் சலத்தை முகத்திலேதெளிக்க அவன் சாபவிமோசனமாய் விஷ்ணுசாயுச்சியமானான். இவன் நாள்தோறும் தின்றபேரெல்லாம் அப்படியே சாருபமானார்கள். எல்லாரும் விமானங்கள்வந்து ஏறிப்போனார்கள். அப்போது தலையாரி "என்பிள்ளையைக்காட்டு" என்றான். "இவன்தான்" என்று காட்டவே, அவனை "வீட்டுக்குவா" என்றான். அவன் "உன்னைப்போல எத்தனை தகப்பன்" என்று ஞானோபதேசம்பண்ணினான். அவ்வுபதேசத்தினால் இவனும் மோட்சமடைந்தான்.

பதினோராவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாய மான்மியம்.

தட்சணதேசத்திலே கோலவாபுரி என்றொரு பட்டணம்; அது வெகுசிங்காரத்துடனே கூடினது. அதிலே மாயையாகிற இலட்சுமியாலயம் மகாப்பிரசித்தம். அதிலே முப்பத்திரண்டு லட்சணத்தோடுங்கூடிய ஒரு இராசகுமாரன்வந்து இலட்சுமியை அனேகவிதமாய்த் தோத்திரம்பண்ண இலட்சுமி பிரசன்னமாகி "என்னவேண்டும்?" என்றுகேட்க, இராசகுமாரன் "என் தகப்பன் பிருகஸ்தான அசுவமேதயாகமுடியத்தக்க யத்தனம்பண்ணிஆரம்பித்தான். மத்தியிலே தேகம் நீங்கிப்போய்விட்டது. குறையாகம் முடிக்கிறதற்கு அவன் தேகத்தை எண்ணெயிலே பாகம்பண்ணி வைத்துக்கொண்டு நானிருந்துபண்ணிக் குதிரையும் யாகசாலைவந்து யூகஸ்தம்பத்திலே கட்டியிருந்தது; அதைக்காணோம்; அந்தக்குதிரையையழைப்பித்துக்கொடுக்கவேண்டும்" என்றான். அதற்கு இலட்சுமி "வாசலிலே சித்தசமாதியென்கிற பிராமணனிருக்கிறான்; அவனிடத்தில் யான்சொன்னதாகச் சொல்லு; அழைப்பித்துக் கொடுப்பான்" என்றாள். அப்படியே இராசகுமாரன் அவர்முன்னே

வந்தான். அப்பொழுது பிராமணர் "அம்மன் வரச்சொன்னாளா, நல்லது இரு, உன்மனதின்படி செய்விக்கிறேன்" என்று தேவதைகளை நினைத்தார். உடனே முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள், இந்திரன்முதலியோர் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து "இந்திரன் குதிரைகொண்டுபோனான்; அதைப் பழையபடி கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டுவரவேண்டும்" என்றார். அப்படியே அவர்கள்செய்து உத்தரவுபெற்றுப் போய்விட்டார்கள். உடனே இராசகுமாரன் "என்தகப்பன் பிழைக்கவேண்டும்" என்ன, "நல்லது வா" என்று இருவருமாக யாகசாலையில் எண்ணெயிற் பாகம்பண்ணின இராசாவிடத்தில் வந்து சலத்தில் கீதா துவாதசாத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி அந்தச்சலத்தை முகத்திலே புரோட்சிக்க இராசனெழுந்திருந்து "நீர் யார்?" என்று கேட்டனன். உடனே இராசகுமாரன் நடந்த சமாசாரங்களெல்லாவற்றையும் சொல்ல, இராசன் "அப்படியா" என்று அந்தப்பிராமணனைப் பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள்செய்து "இந்தஅசாத்தியமான காரியம் உம்மால் எப்படியாயிற்று?" என்றுகேட்டனன். அதற்கு அவர் "துவாதசாவத்தியாய மகத்துவத்தினாலே" என்று சொற்றனர். அப்பொழுது அந்த இராசன் "எனக்கு அதையுபதேசம் பண்ணவேண்டும்" என்று கேட்க, உபதேசம்பண்ணினார். பின்பு யாகமுடித்து இராசா, அங்கிருந்தபிராமணாள், மற்றுமுண்டான சகலரும் விமானத்திலேறி விஷ்ணுசாரூபம் பெற்று மோக்ஷமடைந்தார்கள்; "கேள்பார்வதியே" என்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார். இந்த அத்தியாயத்துக்கு இன்னும் அநேககதைகளிருக்கின்றன; அவைகளில் "ஒன்று சொன்னேன்" என்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயமான்மிய முற்றிற்று.

கங-வது அத்தியாய மான்மியம்.

தட்சணதேசத்திலே, துங்கபத்திரா தீரத்தில் அரியரன்பட்டணத்திலே சிவன், விஷ்ணு, காளி, மாகாளி மகாவரப்பிரசாதிகள். அங்கே **அரிதீக்ஷிதனென்னும்** பிராமணன் வேதவேதோத்தமன், சகலசாஸ்திரசம்பன்னன், யாகாதிகள் பண்ணுகிறவன். அவன் ஸ்திரீ **துராசாரி** என்று பெயர். புருஷனை அதிக்கிரமித்து வீட்டிலிருக்கிறதில்லை, விடபுருஷாள் சகவாசம், மதுமாமிசபட்சணம் பண்ணிக்கொண்டு விடாளுடனே கூடியிருக்க இடமில்லாமல் ஒருவனத்திலே ஏகாந்தஸ்தலம் சங்கேதம்பண்ணிக்கொண்டு அங்கேயிவள்வருகிறது, விடபுருஷாளும் வருகிறது. வசந்தகால சந்திரிகையில் இவள் அந்தஸ்தானத்தில்வந்தாள்.

விடபுருஷாள் வரவில்லை. இரவெல்லாம் அப்புருஷாளைத் தேடி மனத் தளர்ச்சியுடன் சுழன்று புலிகிடந்த ஓர் புதரினருகில் வந்தாள். அப்போது புலிசீறிவந்ததுகண்டு அவள் "நீயார்?" என்றுகேட்டனள். அதற்கு அந்தப்புலி, "தெற்கே மலாலகன்னதீரத்திலே முனிபதாவென்றொரு பட்டணம்: அது பஞ்சலிங்கக்ஷேத்திரம்: அங்கே ஓர் பிராமணனுடைய பிள்ளையாயின யான் அநேகசாஸ்திர சம்பன்னனும், துர்த்தானங்கள் யாவையும்வாங்கி, வேதங்கள் விக்கிரயம்பண்ணி அனேகதிரவியம் சம்பாதித்தவனுமாயிருந்தும் ஒருவருக்கும் ஒன்றுங்கொடாமல் நாய்கடித்துச்செத்தேன்; அதன்பின் யமலோகம்போக "இவன்மகாபாவியானதால் புலியாய்ப் பிற" என்று சொல்லப் புலியாய்ப் பிறந்தேன். சாஸ்திரங்கள் படித்தபடியினால் பூருவஞான மிருக்கிறது; அதனாலே புண்ணியவான்களைத் தொடுகிறதில்லை: பாவியைத்தேடி அடித்துப் புசிக்கிறது. "நீமகாபாவியாகையால் இங்கேவா" என்று அடித்துத் தின்றுவிட்டது. அதன் பின்னர் பிராமணஸ்திரீ யமலோகத்துக்குப் போய் அநேகமான கொடிய நரகமனுபவித்து, நீசகுலத்திலே நீசஸ்திரீயாய்ப் பிறந்து அங்கேயும் பழையவாசனைப்படி வியபிசாரம்பண்ணி, வனத்தில் ஒரு பத்திரகாளி கோயிலில் பூசைபண்ணுகிற **வாசுதேவனென்னும்** பெயருள்ள ஒரு பிராமணனுக்குக் கீதா பதின்மூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்வரும், ஒருநாள் அப்பாராயணசமயத்தில் இவள் அங்கேவந்தாள். அந்தவசனங்களில் சிலகேட்டதனாலே உடனே திவ்வியதேகம் வரலாயிற்று. அப்போது விமானம் வந்து மோக்ஷமடைந்தாள்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாய மான்மிய முற்றிற்று.

கச-வது அத்தியாய மான்மியம்.

காஸ்மீரதேசத்திலே சரசுவதியாலயம்: குங்கும உற்பத்திஸ்தானம்: **சவுரியவர்மன்** இராசா; அவன் சிங்களதீபத்திலே **விக்கிரமவேதன** இராசாவுக்கு சிநேகிததருமத்தினாலே பெரியநாயாய் இரண்டனுப்பினான். அந்தச் சவுரியவர்மனுக்கு இவன் யானையின்மேல் வைத்து இவ்விடத்தில் உள்ள அரியவஸ்துக்கள் அனுப்பினான். இதுநிற்க, அந்த விக்கிரமவேதன இராசா அந்தநாய்க்குத் தங்கச்சங்கிலிகள்போட்டு பல்லக்குமேல்வைத்து அநேகவாத்தியங்களுடனே ஒருநாள் வேட்டைக்குப்போய் முசல்வேட்டைக்குப் பந்தயங்கள்பேசி நாய்களைவிடுத்தான். இந்த நாய்களுக்குள் பெண்ணாய் ஒருமுசலைத் துரத்திக்கொண்டு வெகுதூரம்போய் **வச்சரிஷி**யென்கின்றவர் ஆச்சிரமம்வா அங்கே ஒன்றுக்

கொன்றுவயிரவர்க்கங்களில்லை. அவர் சிஷேன் **சுதந்தரா**னென்றுபெயர். அவர் காலலம்பின சலம் ஒருபள்ளத்திலே விழுந்திருந்தது. அதிலே யிந்த முசல்வந்து விழுந்துசெத்தது. இந்த நாய்க்குமந்தச்சேறு தெறித்து இரண்டுக்கும் விமானம்வந்து திவ்வியதேகமாய் மோட்சத்தை யடைந்தன. இந்தச் சுதந்தரர் பார்த்து "இன்னம் வைரமா?" என்று சிரித்தார். இதற்குள்ளே அந்த இராசகுமாரன் வந்து சுதந்தரரைப் பார்த்து "என் சிரித்தீர்? இதற்கு வைரமென்ன? விமானம் வந்ததென்ன?" என்று கேட்க, அவர் "இது என்னுடைய குருவாச்சிரமம்: அதுவுமன்றி அவர் கீதா பதினலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணி யிருக்கிறார். அந்தக் கீதாபாராயண மகத்துவந்தங்கிய எனது பாதம் அலம்பின சலத்தில் முசல்விழுந்து, அந்த சேறு நாய்க்கும் தெறித்தது; அதனாலே இரண்டும் மோக்ஷமடைந்தன. வைரமேதென்றால், மகாராஷ்டிர தேசத்திற் பிரஸ்தாந்தரமென்கிற பட்டணத்திற் **கேசவனென்**கிற பிராமணன் சூது விளையாடுகிறதிற் சமர்த்தன்: அவன் ஸ்திரீ **விலோபனி** வியபிசாரி; அவளுடைய புருஷன் அதையறிந்து அவளை வெட்டிப்போட்டான். அந்த வைரத்தினாலே பிராமணன் முசலானான். ஸ்திரீ நாயானாள். இவர்களிருவரும் வைரத்தினாலே துரத்திவந்ததைக் கண்டு அந்தத் தேகம்போய் மிருகமாகியும் வாசனை இப்படியிருக்கிறதென்று சிரித்தேன்" என்றார். இராசகுமாரன் "எனக்கு அந்தப் பதினலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணும்" என்று கேட்க, அப்படியே உபதேசம்பண்ண மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினான்காவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாய மான்மியம்.

கௌடதேசத்திலே **கிருபாலராசிம**னென்று ஒரு இராசா இருந்தான். அவன் திரிலோக பலவானாயினும் அவன் வஞ்சனையினாலே பாவகிருத்திய முடையவனாய் அனேகம்பேரைக் கொன்றான். அந்தப் பாவத்தினாலே அநேக துன்பமனுபவித்து அதனாலே இறந்து சிந்துதேசத்தில் குதிரையாய்ப் பிறந்தான். அந்தக் குதிரையைக் கோமுட்டியொருவன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, **சாபேருண்ட**னென்கிற இராசாவினிடத்தில் கிரயத்துக்கு விற்றான். அவன் வாங்கி அதன் மேலேறிக்கொண்டு வேட்டைக்குப் போனான். வெகுதூரம் போய்ச் சேனைகள் வராமல் தனித்துத் தாகத்தினாலே ஒருமலைச்சார்வில் வந்திறங்கிக் குதிரையைக்கட்டித் தண்ணீருக்காக மலைமேலேறினன்.

உயரவிருந்து ஒரு இலை இவனது தலையில்விழ அதையெடுத்துப்பார்த்தான். அதிலே கீதா பதினைந்தாமத்தியாயத்தில் ஒருசுலோகத்திற் பாதியெழுதியிருக்க அதை உரக்கப் பாராயணம் பண்ணினன். அந்த வசனம் குதிரைக்குக் கேட்டுக் குதிரை கீழே விழுந்து சாக உடனே விமானம் வந்து திவ்ய தேகத்துடனே போயிற்று. இராசகுமாரன் பார்த்து ஆச்சரியமுற்றுக் குதிரைபோன விசனத்துடன் உயரவேற அங்கே ஒரு ரிஷியினுடைய வனம்தோன்ற அதிலே போக ஒரு பன்னகசாலையில் ரிஷியிருக்கக்கண்டான். அவரை நமஸ்காரம்பண்ணித் தான் வந்த சேதிகளெல்லாஞ் சொல்லினன். அவர் பூருவசென்ம வர்த்தமானங்களெல்லாஞ் சொல்லி "இலையிலே எழுதிய கீதாசுலோகம் பாதியைக் கேட்டதனால் குதிரைச் சென்மம் போய் மோக்ஷமடைந்தது" என்று சொல்லினர். அதைக்கேட்டு இராசா பட்டணத்துக்கு வந்து பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் ஏகாந்தஸ்தலத்திலிருந்து அந்த அரைச்சுலோகமும் பாராயணம் பண்ணித் ததேகநிஷ்டனாய் மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினைந்தாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

க௬-வது அத்தியாய மான்மியம்.

உச்சரிதேசத்திலே **கஷ்கபாதன**னென்கிற இராசா அநேகமான கீர்த்திமான், வீரன். அரிமர்த்தனமென்கிற பட்டத்துயானை மதங்கொண்டு ஒருவரையுங் கிட்டவொட்டாமல் அதிக்கிரமித்திருக்கிற சமயத்தில் ஒரு பிராமணன் தெரியாமற் சமீபத்தில் வந்தான். அவனை அது ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை. அந்தப்பிராமணனை இராசா அழைப்பித்து "உம்மிடத்தில் என்ன மகிமையிருக்கிறது?" என்றுகேட்டான். அதற்குப் பிராமணன் கீதாபதினாருமத்தியாயத்திற் சிறிது சுலோகம் வரும்" என்று சொல்லினன். "ஆனால் அதை எனக்குபதேசம் பண்ணும்" என்றான். "அப்படியே ஆகட்டும்" என்றுபதேசம்பண்ணினார். உடனே பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் மதயானை சமீபத்திற்போக அது சும்மாவிருந்தது. அவ்விசேஷத்தையறிந்து நிரந்தரம் பாராயணம் பண்ணி மோக்ஷத்தை யடைந்தான்.

பதினாறவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

க௭-வது அத்தியாய மான்மியம்.

முற்கதையிற்கூறிய அந்த கஷ்கபாதன்மகன் **சுஸசியானன்** பின்னும் இராசகுமாரர்களுடனே சபதம்பண்ணிக்கொண்டு யானைக்குச் சமீபத்திற் போனான். அந்த யானை அவனைக் கொன்றுவிட்டது. அந்த இராசகுமாரன் மானதேசத்திலே யானையாய்ப் பிறந்து விருத்தாப்பிய சமயத்தில் வியாதிமிகுந்து மரணகாலஞ் சமீபித்து அந்தத் தேசத்து இராசா வந்துபார்த்து வைத்தியம் பண்ணச்சொல்ல அந்தயானை "வைத்தியம்பண்ணவேண்டாம்: கீதா பதினேழாமத்தியாயம் படித்தபேர்களையழைப்பித்தாற் பிழைப்பேன்" என்று சொல்லிற்று. அப்படியே விசாரித்துப் பதினேழாமத்தியாயம் படித்த பிராமணனை யழைப்பிக்க அவனைக் கண்டவுடனே யானைத்தேகம் போய்ப் பழைய சுஸசியானனாகியது; அப்போது விமானம் வர அந்த இராசா "நீ யார்?" என்று கேட்கப் பூருவ சென்ம விருத்தாந்தமெல்லாஞ் சொல்லி விமானத்திலேறிப் போனான். அந்த இராசனும் அந்தப் பிராமணனிடத்தில் உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைந்தான்.

பதினேழாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

க௮-வது அத்தியாய மான்மியம்.

மகாமேருவிலே, அமராவதிபட்டணத்தில் தேவேந்திரன் சிங்காதனத்திலிருந்தான். அங்கே ஒரு விஷ்ணுதூதன் ஒரு இந்திரனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். அவனைக் கண்டவுடனே இந்த இந்திரன் மூர்ச்சையாய் விழுந்தான். விஷ்ணுதூதன் இவனை அப்புறந்தள்ளிப் போட்டு அவனைச்சிங்காதனத்தில் வைத்துப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் போய்விட்டான். பழைய இந்திரன் மூர்ச்சை தெளிந்து பார்த்துப் பேசமாட்டாமல் விஷ்ணு வருகேபோய்த் தோத்திரம்பண்ணி "எனக்கு வேறாக நியமனஞ்செய்திருக்கிறவிவனார்? என்ன புண்ணியம் பண்ணினான்?" என்று கேட்க, விஷ்ணுவானவர் "கீதா பதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம் படித்தவனாதலால் அவனுக்கு அந்த மகத்துவம் வந்தது" என்றார். அதைக் கேட்டவுடனே இந்திரன், கோதாவரி தீரத்திற் காளிகாபுரத்திற் **காலேசுர**னென்று ஒருபிராமணன் இருந்தான், அவனிடத்திற் பிராமணனாய்ப்போய்ப் பிரமச்சரிய விரதமனுட்டித்து நமஸ்காரம்பண்ணிப் பதினெட்டாமத்தியாயம் உபதேசம் பெற்றுப் பாராயணம் பண்ணி விஷ்ணுசாயுச்சிய மடைந்தான்.

பதினெட்டாவது அத்தியாய மான்மியம் முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்திலுள்ள கீதாமான்மியம்
முற்றுப்பெற்றது.

இக்கலியுகத்தில் கொஞ்சக்காலத்திற்கு முன்னே நடந்த இராஜமந்திரி சம்வாதரூபமாகிய ஓர் ஆச்சரியமான கீதாமான்மியக் கதை.

இவ்வுலகின்கண் சிறந்த மந்திரிகளுக்குள் முழுமந்திரி சுமந்
திரன், முக்கால் மந்திரி சத்தியகீர்த்தி, அரைமந்திரி பட்டி, கால்மந்
திரி அப்பாச்சி; இந்த நான்குதாத்தாரில் கலியுகத்தில் மிகுந்த மதியூகி
யாகவும், இராசதந்திரியாகவும், சர்வவிஷயானுபவகைவல்லியராக
வும், ஞானசூர்யராகவு மிருந்தவர் அப்பாச்சி. அவரை ஒப்பற்ற முக்கிய
ரென்று கருதி அக்காலத்தில் அரசு செலுத்திவந்த ஒரு பாக்ஷாமகிபர்
சர்வ சமயாங்கீகாரமாகவும், ஞானபராளின் ஆட்சேப ரகிதமாகவும்
சுத்தாத்வித, சுயம்பிரகாச, எதார்த்த ஆத்மஞான மோக்ஷகைவல்
லியநிலையைப் பயக்கும் திவ்விய கிரந்தமெதுவென்று விசாரணை
செய்து தமக்கு அனுப்பும்பொருட்டுத் தமது நகரத்திலிருந்து முஹ்ராங்
செய்த கடிதம் ஒன்றை அனுப்பினர். அதைக்கண்டு அப்பாச்சியான
வர் இவ்வுலகத்தின்கண் வேதாகமபுராண காவியாலங்கார ஸ்மிருதி
களிலும் விசேஷமுள்ளதென்றும், சமயகோடிகளினுடைய தர்க்கநிவா
ரண சாக்ஷிபூதமென்றும், இருவினையகற்றிச் சீவாத்மபரமாத்மவயி
க்யகதியென்றும், ரிஷி பாக்ஷாபூபதி எழுதிய கடிதலட்சணத்திற்குக்
குறைவில்லாததென்றும், அதற்குமே லொருநூலுமின்றி ஒப்பற்ற
வேதபரமரகசியமென்றும் வழங்காநின்ற ஸ்ரீமத் பகவற்கீதையை
அரபிபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பாக்ஷா அவர்களுக்கு அனுப்பினர்.
பாக்ஷாவதிபர் இந்த அத்விதகிரந்தத்தைத் தம்முடைய சமுகத்தின் நாற்
றிசைமந்திரிகளுக்குங் காட்டினர். அதை முத்திசை மந்திரிகளுந் திவ்
வியமென் றங்கீகரிக்க, மற்றோர்திசை மந்திரிமாத்திரம் தம்மதத்தைச்
சாராமலிருக்கிறதென்று அரசனுக் கறிவித்தான். அரசன் சீர் தூக்காம
லும், அப்பாச்சிக்குப் பதிலுத்தரமெழுத ஆலசியப்பட்டதாலும் மதியூகி
யாகிய அப்பாச்சி நுட்பத்தைக் கிரகித்து மறுபடியும் ஒரு கடிதத்தில்
"இந்தப் பகவற்கீதையை அலட்சியஞ் செய்தவன் நீசபீஜமா யிருக்க
வேண்டும்: அவனது தாட்சேபத்தினாற்றமது அங்கீகாரக்கடிதம் வரு
கிறதற் காலசியமாயிற்றென் றுணர்ந்தேன்; ஆதலால் அந்தச் சந்தேக
த்தை நிவர்த்திசெய்துகொள்ளவேண்டும்" என்று எழுதினர். அதைக்
கண்ட பாக்ஷாவானவர் அம்மந்திரியின் தாயின் வாய்மொழியால் அவன்
நீசபீஜமென் றுண்மை தெரிந்துகொண்டு அவனைக் கண்டித்துப்போ
ட்டு ஸ்ரீமத் பகவற்கீதையைப் பிரதிகாலம் பாராயணஞ்செய்து சீவன்
முத்தராஞர்.

கீதாமான்மியக் கதை முற்றுப்பெற்றது.